

Zjevení, kapitola 5, část 2

1 ...zpět do modlitebny dnes ráno a oznámil dobré zprávy všude dokola, jak dobrý k nám byl Pán.

2 Minulou neděli, když bylo oznámeno to vidění a většina z vás zde byla přítomna (týkalo se to toho hada, který byl usmrčen zásahem do svého středu), vidění se během dvaceti čtyř hodin naplnilo slovo za slovem, když bylo vyřčeno zde na pódiu. Bylo to slavné, jak Pán konal. Nikdy jsem neviděl, že by některá z těchto věcí selhala v celém mém životě a je mi už padesát dva let. Prostě dokonalé, slovo za slovem, tak se to stalo. A cítím se mnohem, mnohem lépe.

3 Nuže, je zde všechno, o čem jsem se zmínil ohledně toho obvinění. Nebo spíše ne obvinění, to bylo z upřímného srdce, bohabojných mužů, moje služba se stala prostě trochu příliš nadpřirozená a oni začali myslet, že jsem byl Pánem Ježíšem a začali kolem toho šířit malou nauku. Ale bylo to okamžitě zastaveno. Díky Pánu za to!

4 A jakmile jsem se z toho dostal, dovolil jsem prostě Pánu, aby to učinil, svěřil jsem to Pánu, a hned to bylo za námi, během dvaceti čtyř hodin to dospělo ke konci. Zůstal jsem sice trochu nervózní a rozrušený, ale za nějakou dobu se z toho dostanu. Samozřejmě, byl jsem tím trochu šokován, ale nyní se mi daří dobře přímo báječně.

5 Tento týden jsme okusili veliká vítězství a chtěl bych vám něco oznámit.

6 Nuže, kdybych byl poslušný tomu, co mi Pán řekl, tato věc by se nikdy nestala. On mi to řekl před čtyřmi léty. Moje manželka, která je přítomna vzadu mezi obecnstvem, někde se tu nachází i můj syn, který tady někde sedí... před chvílí byl zde na pódiu a mnozí jiní, kteří mne slyšeli, jak jsem to čas od času říkal: „Je to poslední doba a já budu mít každé z těch rozpoznání.“ Vidíte? A tak jsem... snažil jsem se žít opravdu v blízkosti Boží, a když to dělám, je to provázeno něčím... to přivádí lidi k překrucování smyslu, takže sotva ví, co si mají myslet.

7 A pak, co se týče toho případu s daní, který jsme měli, ohledně toho by nebylo vysloveno ani jediné slovo, kdybych poslouchal Pána. Je to vždy, když... tam, kde Mu nejsem poslušný, tam jsou vždy potíže. Kéž bych naslouchal pozorně a chodil s Ním!

8 A pak se to dostává... tato služba je někdy tak nadpřirozená, že

se obávám,... že bych se mohl ocitnout za čarou. Ale nyní, nechtěl bych,... chci, aby všichni ti, kteří to pochopí správně, oni vědí, že nemíním říct, že odejdu, že opustím Pána, ale prostě nebudu chtít více vyjadřovat to nadpřirozené, vidíte a tak tímto způsobem... jako je třeba rozpoznání a obdobné věci.

⁹ Nuže, Pán nám byl v tom čase milostiv; vzbudil bratra Neville, který má slovo proroctví; on má bratra Higginbothama a mnohé jiné z bratrů, kteří jsou naprosto... spolehliví, co se týče duchovních darů v církvi a činí zázraky.

¹⁰ A dovolte mi zde říct vlastní svědectví. Byla zde sestra Opal Weaverová, nevím, jestli je dnes ráno s námi v modlitebně nebo ne. Jsi zde, sestro Opal? Snad ji nemohu odtud spatřit. Dobře, před několika lety umírala na rakovinu a ta rakovina byla na ženských žlázách a zasáhla ledviny. Dávali ji už jen jednu noc života, bylo to s ní už tak špatné. A já jsem se šel za ní pomodlit a dostavilo se vidění a ona byla zcela uzdravena. A to bylo asi před patnácti léty. Ona pak přicházela mezi nás dlouhá léta.

¹¹ Onoho dne se jí přihodilo, že byla... ukázal se jí v jícnu velice špatný vřed a začala krvácet z jícnu. Doporučovali jí, aby se nechala ihned vyšetřit lékařem. (Byl jsem tehdy v Kanadě). Telefonovala bratru Nevillemu a bratr Neville tam šel s bratrem Higginbothanem. Myslím si, že bratr Higginbothama zde dnes ráno není nebo snad je? Bratr Rupert Higginbotham byl jedním z našich důvěrníků, znamenitý bratr. Jsi zde?

¹² A tak se šli za tuto ženu pomodlit, a když se za ní modlili, ona krvácela, inu, nevím, jak dlouho, celé dny snad tři dny plivala krev. A bratr Neville, se za ní pomodlil a nevyplivla už ani jednu kapku krve. Je to tak.

¹³ A pak se na ní ukázaly dva nádory, polypy nebo takové vyrážky, jak to chcete nazvat, v koutku úst, něco, jako kdyby puchýře, cokoliv to bylo, viselo to v koutku úst, dosti veliké hroudy, asi takto. A byla tím velmi sužována a tak řekla: „Mají velikost asi poloviny hikorového ořechu.“ A měla to po nějakou dobu, po několik dnů v ústech.

¹⁴ A bratr Higginbotham... nevím, jak se vyslovují správně tato německá jména, bratře Ruperte, promiň mi to. Ale každopádně... snad to vyjadřuji špatně. Ale věřím, že on má dar mluvení v jazycích a výklad jazyků. A on položil své ruce v tom čase na její obličej. A ona řekla: „Bratře Branhame, ne včera, ne minulé noci, ale okamžitě tato

postížená místa zmizela,“ z koutku úst. Okamžitě!

15 Pak přišli lékaři, prohlíželi si její jícen a všechno ostatní a řekli: „Musí jít do nemocnice, protože má rakovinu jícnu.“ Tak jsme... Vzali ji do nemocnice a já jsem nevěděl, že ji tam vzali, dokud jsem se nesetkal s naším dobrým pastorem Nevillem a byl jsem právě na cestě do nemocnice a on mi řekl, že ona tam je. Tak jsem ji šel navštívit a seděl tam její manžel. A pět, čtyři nebo pět lékařů přišlo a provedli zkoušku, potrášali svými hlavami a říkali: „Skutečně, to je rakovina, to je virusového původu rakovina, to je rakovina.“

16 A pak přišel lékař internista a vzal vzorek této tkáně. Řekl: „To je bez pochyby rakovina.“ A přišel internista a vzal jí z toho vzorek. On řekl, „o tom není pochyb, že to je rakovina.“

17 A řekl jsem: „Ale, sestro, jestliže tě Bůh může jednou vyléčit z rakoviny nechť by to bylo cokoli, snad tito lidé měli pravdu, oni jsou zkušené lidi v této oblasti a byli oprávněni říct, že to byla rakovina nebo to vypadalo na rakovinu nebo cokoli to bylo. Tito muži jsou školení k tomuto účelu. A vypadalo to jako rakovina a proto řekli, že to je rakovina.“ A já jsem řekl: „Snad to je.“

18 Ale ona nechtěla věřit, že to byla rakovina. Tak jsem řekl: „Ale jestliže Bůh mohl odpovědět na modlitbu a zastavit krvácení; Bůh může odpovědět na modlitbu a odstranit tyto velké věci z jejich úst. Nechť to je cokoli, zdaliž to Bůh nemůže zde ihned zastavit?“

19 Ona řekla: „Amen!“ Seděl tam její manžel. A ona řekla: „Já na tom nyní právě jedu, že Bůh to zastaví.“ A tak jsem se za ni pomodlil. A oni vzali ty vzorky, aby je prozkoumali a vrátilo se to zpět „negativní,“ zatím, co všichni říkali, že to byla rakovina. Vidíte?

20 A tak, přátelé, jedná se o to, že On je Bohem a odpovídá na modlitby. A my jsme tolik vděční, že On nás zde navštěvuje v této malé skromné modlitebně. Není to nic moc na pohled, stará prkna, která jsme zde připevnili před mnoha léty jako skryše pro naše hlavy, abychom měli střechu nad hlavou, spíše úkryt před deštěm a sněhem a tak dále. Ale mnozí lidé jsou díky tomuto úsilí naživu a za to jsme právě velice vděční.

21 Jsme vděční za naše důvěrníky. Jsme vděční za naše Diakony. Jsme vděční za naše shromáždění. A jsme vděční za našeho pastora. Jsme vděční za každý dar, který je dán do církve. A prosíme, aby On dával těmto mužům vyrozumět, aby nikdy neodbočovali na nesprávnou stranu, ale drželi se přímo uprostřed této cesty. Nikdy se nepovyšovali

nebo něco takového; kdykoliv to učiníte, je s vámi konec, vidíte. Zůstaňte v tom pokorní.

²² A pohledte nyní, když přicházejí nemocní a postižení lidé, abychom se za ně modlili, zatím, co nyní odpočívám snad po dobu roku nebo dvou, nechť Bůh opatří cestu, aby o ně bylo postaráno na nějakou dobu, zatím co budu odpočívát. Není to vítaná věc? Neměli bychom být za to vděční? Bůh nás nikdy neopouští bez svědků a jsme za to vděční.

²³ Nuže, v nadcházejícím týdnu, bude-li vůle Páně, chtěl bych vzít mé dcerky, které právě skončily školu, na jejich malé školní prázdniny a tak prosím, abyste se za nás modlili. Moje nejstarší dcera je na střední škole, a ráda by viděla, kde Paul Revere podnikl svou severní jízdu, kde vystoupil z kostela. A my... věřím, že to bylo zde v Nové Anglii a my bychom tam chtěli jet a podívat se na to.

²⁴ Vždy jsem toužil po tom, abych mohl uvidět Starého Ironsidesa. Kolik z vás slyšelo verše o Starém Ironsidesovi? Jsou ze všech, které znám, moje oblíbené, kromě těch křesťanských, které jsou mými nejoblíbenějšími. Prostě... začal jsem to číst a málem jsem se udusil, posadil jsem se, procházel a vracel zpátky. Jak byste to potom mohli potopit, když... je to jako, kdyby někdo vzal koně a zabil ho, zatím co on se stará pro něj a jeho rodinu o živobytí. Já bych to prostě nesnesl. „Tak ho potopit?“ Ne, nedělejte to. Když britské dělové koule udeřily do toho a odrazily se od jejich starých dubových stěn, nesnesl bych pohled na to, kdybyste ho vzali na cíl a potopili. Odevzdejte ji bohům bouře, blesku a vichřici! Mně se to prostě líbí.

²⁵ A pak chceme pokračovat dál a... pan Kennedy nás sice nepozval, ale chtěli bychom se podívat do Bílého domu, zatím co tam budeme. Byl jsem tam už několikrát, ale děti by to chtěly, uvidět. A pak se vrátíme domů, bude-li vůle Páně. A tak se modlete za nás.

²⁶ A modlíme se zde za všechny naše milované, kteří jsou na prázdninách, mnozí z nich podnikají výlety na různá místa. A někteří z nich odjeli dnes ráno do Kentucky a Tennessee a na jiná místa. A tak se za ně modlíme.

²⁷ Nuže, stalo se ještě něco, co bych rád oznámil. Ó, ano, bohoslužba se krtem se koná okamžitě po skončení bohoslužby. A pak se domnívám, že bude posvěcení nemluvnat, ten bratr mi o tom řekl, o posvěcení dětí. A je tolik věcí, které bychom... co říkáš? [Nějaký bratr se ptá bratra Branhama o večerní bohoslužbě - vyd.] Dobře, necítím se na síle, abych vzal obě bohoslužby. Vidíte, já vezmu jednu

a bratr, Neville vezme tu druhou. A nemohu... to není... když jsme zde dva, proč by měl pracovat jenom jeden z nás? Není to správné, bratře Neville? Je to naprosto tak.

²⁸ A pak Doc mi řekl, abyste pamatovali na vaše sliby týkající se modlitebny, že tato modlitebna, kterou plánují přestavět, jakmile dostanou příslušné věci dohromady pro tuto modlitebnu.

²⁹ A tak jsem měl... tuším, že bylo ještě něco, muselo být, když jste mi o tom řekli, o tom posvěcení nemluvnat. Jednalo se o to. A budeme to mít nyní, hned po skončení bohoslužby.

³⁰ Ano, že se mám za to pomodlit, za ty kapesníčky, tuším, že ano? V pořádku. Uděláme to spolu a potom...

³¹ Nyní, předtím, než přistoupíme ke Slovu... kolik z vás se těšilo z toho Slova? Ó, ach, žít nahoře! Všimněte si, minulou neděli jsme mohli vidět, co to znamená jít Boží cestou. Vidíte? Když jsem uviděl, že to byl duch, který se zmocnil těchto vzácných bratrů a žádný tělesný člověk nemohl tuto věc zadržet. A tak jediná věc, kterou jsme byli schopni udělat, bylo odevzdat to a přenechat to Pánu a během několika hodin to všechno skončilo.

³² Nyní, pastor... a já musím odjet, byl jsem vaším pomocníkem zde při díle Páně a Pavel by řekl: „Zapřísahám vás před Bohem a vyvolenými anděly,“ vidíte. A stranou této církve, máme zde dokonalý příklad toho, co bychom měli udělat, jestliže někdo opustí řád v této církvi. Vidíte?

³³ Nuže, jestliže se v církvi něco přihodí, pak ať ti z vás, kteří vědí, že ta věc není správná, jdou za tou dotyčnou osobou. A jestliže ta dotyčná osoba se nechce smířit, pak tím dalším krokem je, aby si vzali svědky snad jednoho nebo dva a šli, k té dotyčné osobě a snažili se ji přimět ke smíření, nebo k urovnání této záležitosti. Nyní bedlivě naslouchajte! Nuže, je to rovněž nahráváno. A jestliže to nefunguje...

³⁴ Nikdy nedovolte, aby povstaly mezi vámi ty malé ismy nebo nějaké jiné drobné věci, špatné pocity. Ihned je odstraňte! Dobře, to jsou ty malé lišky, které kazí vinici, víte. A tak je zažehňte daleko od sebe! Každý nepatrný, podivný pocit, jděte a řekněte to dotyčné osobě. Řekněte: „Jsem na omylu. Nemám vůči tobě dobrý pocit nebo něco takového. Pomoz mi, abych se za to mohl pomodlit, a bude to se mnou lepší.“ Protože nechceme nic, kromě čistého, nezkaženého Svatého Božího Ducha mezi námi. Nepřejeme si nic jiného. A pak dary a věci budou fungovat správně a všechno se bude dařit dobře.

³⁵ Proč mít jen polovinu církve, jestliže můžeme mít celou? Proč bychom měli přijmout náhražku, jestliže celá nebesa jsou plná toho ryzího? Vidíte? Nechceme to. A tak, jestliže nějaké podivné pocity vznikají mezi členy, jeden vůči druhému, jděte k té dotyčné osobě.

Řeknete: „Hele, co mi on provedl!“

³⁶ Pak si zapamatuj, ne, „zda ses ty dopustil přestupku vůči bratru,“ ale „jestliže on má něco proti tobě.“ Vidíte? Jděte k němu a smířte se, řekněte mu, že máte k němu zvláštní pocit a chcete se s ním spřátelit a modlete se a jděte k oltáři a dejte ty věci mezi sebou do pořádku.

³⁷ Nuže, satan bude neustále vrtat mezi vámi, dokud vaše pouť na této zemi neskončí. Jen si to zapamatujte. Nikdy nebude takový čas, vždy po celou dobu budete prožívat toto vrtání, protože jste v boji. Byli jste požádáni, abyste přišli ke Kristu nebo na piknik? Dobře, jistě budete těmito slovy překvapeni, protože to je ustavičný boj. Byl jsem na poli třicet jedna let a bojoval jsem o každou píd' cesty. Je to tak. Izrael musel bojovat o každou píd' cesty. Byla jim dána Palestina, ale oni si museli vybojovat každou píd' cesty, aby se jí zmocnili.

³⁸ Nuže, nyní si to zapamatujte, jestliže... a tak, jestliže něco povstane ve sboru, ať pastor... a jestliže musíte i vy, přimějte pastora, aby je vzal k dotyčné osobě. A jestliže neuposlechnou, pak se postavte před sbor a řekněte to před sborem. Vymezte jim lhůtu ke smíření, snad od jedné neděle do té další. A jestliže neuposlechnou sboru, pak Bible říká: „Nechť vám budou jako pohané a publikáni.“

³⁹ Vidíte, tak dlouho, jak jsou pod ochranou církve, satan se k nim nemůže dostat. Ale když vypadnou z pod ochrany církve a krve Kristovy, pak satan bude na ně útočit. To je okamžitě přinutí ke smíření. Vidíte? Rozumíte tomu, že ano, pastore? Ano, pánové.

⁴⁰ Je to věc, kterou je třeba neustále nosit v paměti, abyste byli smíření, přijďte k Bohu a chodte Boží cestou. My musíme...

⁴¹ Co nám to dokazuje? Dva nebo tři z našich bratrů, vědí, jak jsem se napracoval během těch dvou nebo tří let. Je to tak. Ale když jsem k tomu došel, (myslil jsem, že to byli tito mužové) nakonec jsem mohl tyto muže natolik milovat, že nebyli schopni nikam uniknout. Vzal jsem svědky, ale to nefungovalo. Musel jsem je přivést k církvi. A pak minulou neděli jsem řekl z pódia: „Nechci už o této záležitosti ani jednou slyšet. Už za to více nenesu odpovědnost. Předávám to Bohu, vidíte a odevzdávám to zpětně Jemu.“

⁴² A okamžitě... je to důkazem toho, že tito lidé byli povoláni... nuže, kdyby nebyli a byli by postaveni před biblickou korekci... a jestliže člověk není sto snést biblickou korekci a nadále se hněvá a hádá, dokazuje tím, že není s Bohem v pořádku. Je to tak! Ale opravdový svatý Boží bude smířen s Bohem skrze Slovo. Je to tak. A Slovo je tím nápravným prostředkem. Tito bratři by měli být za to velice vděční Bohu...

⁴³ Podívejte se, Bible říká: „V těch posledních dnech povstanou falešní kristové a budou chtít svést pokud možno i samotné vyvolené.“ Ale to není možné. Nikoliv, pánové. Ti vyvolení jsou předurčení, aby nebyli svedeni, vidíte.

⁴⁴ A tak, jakmile tito bratři... oni přišli za mnou na druhý den domů, vidíte... takže mi dokonce začali předkládat své důkazy z Písma. A pak Duch Svatý skrze Písmo, tu věc, kterou oni říkali, potupil. Vidíte? A zde to bylo. Oni uviděli... tato vyvolená skupina lidí vešla do přítomnosti Boží. A to vyvolává pocity vděčnosti za takové lidi. Ano, pánové. To jsou opravdoví muži.

⁴⁵ Když uvidíte člověka, který se mýlí a to prokazatelně mýlí, důkazem, že chce být křesťanem, - může to dát najevo tím, že přijde a řekne: „Zmýlil jsem se.“ To je opravdový křesťan.

⁴⁶ Ale takový chlapík, který se rozhněvá a běhá z jedné strany na druhou a říká: „ó, na tom nic není,“ a tak dále, sledujte bratři. Vidíte jasně, že on se už dostal pod zavržení, protože nebyl z nás. Ale vždy, když pastor přichází ke Slovu, stane se to pokaždé. Ale vy se musíte držet Slova.

⁴⁷ A proto, když jsem přišel... nuže, už více nebudu používat ve Spojených Státech rozpoznání, nemám to v úmyslu dělat do konce mého života, pouze v zámoří a na zahraničních polích, a tak dále. Samozřejmě, jako dar, jako prorocký dar, bude to stále zde, ale ponechám si to sám pro sebe a nebudu to používat veřejně, protože to je... je už příliš pozdní hodina dne. Jsme příliš blízko konce času. Ale na zahraničních polích stačí jeden nebo dva případy na pódiu a bratře, je to tu.

⁴⁸ A dále v této záležitosti máme co do činění s tělesnými napodobeninami. Ó, ach! To je žalostné. Podívejte, chtěl bych...

⁴⁹ Kolik z vás je zde letničních, pozdvihněte vaše ruce. V pořádku. Podívejte, vy letniční, před několika lety Bůh na vás opravdu sestoupil a začali jste mluvit jazyky. To je pravda. Ale co docílil ďábel? Přišel

a dal vám tělesné padělky této věci. Učinil něco, co nebylo správné, dostal lidi do mluvení v jazycích, ale způsobil, že vyslovovali různá slova a věci, aby to vypadalo jak mluvení v jazycích, a tak dále; a tito lidé žili s cizími manželkami a tak dále, a tak dále, někteří pili, kouřili a všechno možné a stále ještě mluvili v jazycích. Proč to dovolil? Aby tato pravdivá trouba dala těmto lidem nejistý zvuk.

Řekl: „Kdo se pak bude chystat k boji?“ Vidíte?

⁵⁰ A pak, když se to stalo... nuže, máme zde lidi v tomto obecenstvu... jeden takový přistoupil ke mně v Kanadě... jakže, zadrželi ho agenti jakožto homosexuála. Vidíte? On řekl: „Dobře, Bůh mi dává rozpoznání.“ Řekl: „Haleluja, nyní to mám...“ Nuže, „Pán mi řekl, že někdo z přítomných lidí se zde jmenuje Jan.“

⁵¹ Jedno ráno jsme zde měli nepozornou ženu, sedávala tam vzadu, vzpomínáte si, přišla tam dozadu a řekla: „Pán mi dal ten stejný dar.“

A já jsem řekl: „Dobře.“

Ona řekla: „Přála bych si, aby mi byla poskytnuta příležitost, abych to dokázala.“

Řekl jsem: „Zde je pódium.“

⁵² A byli jste svědky toho, co se stalo; čistě masová psychologie, vidíte. Ale když oni spatřili sestru Snyderovou, jak přichází a bylo jí řečeno, že má dnu, tím to zhaslo. Když sestra Snyderová...

⁵³ Pak jsem řekl: „To není to, co trápí tuto ženu.“ Řekl jsem: „Spadla a zlomila si kyčel.“ A řekl jsem: „Ona zde dokonce nestojí...“ samozřejmě, sestra Snyderová neslyšela dost dobře a ona řekla... a to, co jí trápilo, tuším, to byl nádor na žaludku nebo něco takového nebo nějaká jiná špatná věc. Řekl jsem: „Zde se jedná o tohle! Seděl jsem zde a hovořil jsem neustále s bratry o těch věcech.“ Vidíte?

⁵⁴ Ale to má pouze poukázat, že církev, vidíte, že existují tělesná napodobování, vidíte. A co to působí? To působí, že ta opravdová trouba...

⁵⁵ Nuže, když jsem byl v Kanadě, oni zadrželi toho chlapíka, který tam přišel a řekl. (Bylo to mezi Nory) a on řekl: „Pán mi řekl, že někdo zde (a byl to dav, který čítal asi desetkrát tolik lidí než je zde), že někdo zde se jmenuje ‚John,‘ nebo ‚Johannes,‘ nebo ‚Johanna...‘“ Řekl: „Je někde zde, já tomu věřím.“ On řekl: „Ne,“ řekl, „je zde někde

v tomto místě;“ samozřejmě, on vzal... bylo to v krajině obývané Nory, všichni měli... devadesát procent z nich byli Petersoni, Carlsoni, Johni, Johannesi a... jakže, samozřejmě. Vidíte, jistě, taková věc zde někde musí být. A tak, „Pán mi řekl, že někdo zde má problémy v zádech, cítím, jak mně bolí záda.“ Každý, kdo byl odchován Písmem, ví, že to je psychologie. To je... jistě, tak je.

⁵⁶ Ale, podívejte, co to způsobilo? Pak ten muž byl hledán FBI a vzat odsud, byl odeslán, oni ho tam vyhledali, Královská jízdní policie. A sdružení kazatelů přišlo ke mně a řekli: „Homosexuál,“ řekli: „Jakže, bratře Branhame, snad se jedná o jednu a tu stejnou věc. Tak to prostě běží, vidíte.“ A co to způsobí? To dává troubě nejistý zvuk. Vidíte? Přesně tak. Vždycky je to tak, snaží se konat takové věci, aby vydaly nejistý zvuk. Je to prostě satanské řemeslo.

⁵⁷ Ale nyní, neodchylujte se nikdy od Slova. Zapamatujte si, zapřísahám vás před Bohem, DRŽTE SE TOHO SLOVA! Nikdy se od něho neodchylujte. A jestliže mezi lidmi povstanou tyto věci a jim podobné, pak zde existuje také ryzí věc, pokaždé když máte do činění s tou ve falešné podobě. Jestliže existuje padělaný dolar, je to důkazem, že existuje rovněž pravý dolar, podle kterého byl padělán. Jestliže uslyšíte o nějakém pokrytci mluvícím v jazycích, nemůžete říct, že má Ducha Svatého. Ale zapamatujte si, on napodobuje nějaké opravdové skutečné zboží, které má dar mluvení v jazycích. Jestliže vidíte ty věci, které jsou falešné, zapamatujte si, že ony vznikly z těch pravých. Bůh je původcem všech dobrých darů, ale satan napodobuje tyto dary. Dobře, pustil jsem se do toho, ale tím bychom se nedostali k naší lekci, že ano?

⁵⁸ (Někdo mluví v obecnstvu). Amen. Děkuji ti, bratře Bene Bryante. Nuže, to je právě to. Jsem rád, že jsi to řekl, bratře Bene, vidíš, protože tito muži chodili všude dokola a snažili se to odčinit. Nuže, to je opravdové křesťanství. To je křesťanství v praxi. Když jsi na omylu, vystup a přiznej, že jsi byl na omylu. Vidiš? Povstaň a řekni: „Jsem na omylu, vidíte, odpusť mi.“ Nuže, chlapík, který se snaží skrýt tyto věci, on má něco, co se snaží zatajit. Není to tak?

⁵⁹ Mám rád... je to jako s tím nepozorným lékařem zde ve městě, který za mnou přišel... neměl bych to mluvit za jeho zády, ale každopádně měl něco málo na srdci, co chtěl udělat, víte. A já jsem řekl: „Ó, ne, doktore, Boha nelze uplácat.“ Řekl jsem: „Musíš to vyložit rovnou na stůl.“ Je to tak, nechť se to děje takto. Samozřejmě, ten muž byl zcela nevinný ve svém úsilí udělat něco nesprávného. Myslel si

prostě, že to bude dobré, když zakoupí kousek pozemku. Samo o sobě to nebylo špatné, chtěl udělat něco, co je správné. Ale jednoduše si přál... řekl, že zná jistý způsob, jak by mohl něco obejít a přimět někoho, aby udělal jistou věc a tím způsobem ovlivnil jiného člověka. Nedělejte to takovým způsobem. Jděte na to přímo. Vidíte? Držte se Slova a pak se vám to povede. Stůjte při Slovu! Bůh ho požehnal a vykonal pro něj velikou věc. Opravdu.

⁶⁰ V pořádku, skloňme nyní naše hlavy v modlitbě. Kolik z vás si přeje být vzpomenuto v modlitbě? Vím o jisté paní, sedící zde na invalidním vozíku, která by si jistě přála být vzpomenuta, každopádně v to doufám. A zde tato sestra, všichni se podívejte na druhou stranu této místnosti. Nuže, odložme nyní všechno stranou a vejděme do uctívání. Kvůli tomu jsme sem přišli, abychom v průběhu následujících třiceti pěti, čtyřiceti minut mohli setrvat v bohoslužbě.

⁶¹ Nuže, Pane, když se utišíme před Tebou s pocitem, že náš veliký Jozue, Duch Svatý, náš Božský vůdce pro tento den... jako Jozue utiřoval lid před Mojžíšem a řekl: „Jsme víc, než schopni obsadit tuto zem.“ Protože on nehleděl na Amalecha nebo Amorejského, ale hleděl na Boží zaslíbení, které bylo dáno Bohem.

⁶² A v tomto dni plném nepokoje a v takovém stavu, v jakém se tento svět nachází, my v tomto nádherném ránu dne odpočinutí, se utišíme před Tebou a říkáme - uprostřed toho všeho napodobování a tělesných připodobňování, v přítomnosti celého toho zla a svedených duchů, - ó, jak vzhlížíme k Slovu Božímu a říkáme, že jsme víc, než vítězové! Bůh řekl, že bude mít církev, a že ona bude bez poskvrny a vrásky a víme, že jednou tuto církev spatříme. Nyní se tedy snažíme jako členové, ve víře, že jsme členové tohoto velikého znovuzrozeného shromáždění Božího a církve na tváři této země v dnešním dni, důstojně přistoupit k Bohu ve jménu Pána Ježíše.

⁶³ A když pokorně přicházíme, prosíme Tě, abys sňal z našich úmyslů a našich srdcí všechny věci tohoto světa, všechny lopoty a starosti života a abys Ty, ó Bože, uvedl nás do stavu uctívání, abychom Tě mohli uctívat skrze naslouchání Tvého Slova.

⁶⁴ Nyní jako Jan v této dnešní ranní lekci, on plakal, protože nikdo nebyl hoden vzít tuto knihu a v našich srdcích bychom rovněž mohli dnešního rána plakat, Pane, protože nikdo není hoden otevřít tuto knihu. Ale zatím, co Jan krátkou chvíli plakal, byl utěšen a Beránek vystoupil a vzal tuto knihu; ó, Beránku Boží přijdi dnešního rána, a vezmi tuto knihu a otevři ji pro nás, Pane. Na Tebe očekáváme.

V naší nedostatečnosti očekáváme, že... uspokoj nás svou přítomností a svým Slovem.

⁶⁵ Mnohé ruce se pozvedly k Tobě, ó Beránku Boží. Víme o tom, že znáš každé srdce, znáš jejich úmysly. Jsi stejně tak Bohem dnes, jako jsi byl kdykoliv. A vždy zůstaneš tím samým, protože jsi dokonalý a neskonalý a nemůžeš se změnit. Prosíme dnešního rána, abys uspokojil žádost každého jednoho z nás. Dejž, Pane, abychom všichni mohli najít uspokojení a zatím, co budeme opouštět tuto budovu, nechť bychom se mohli najít v přítomnosti Boží a odcházet s touhou ve svých srdcích. Pane, nezapomeň zahrnout i mne do tohoto počtu. Prosím ve jménu Ježíše. Amen.

⁶⁶ Nuže, otevřeme naši vzácnou Knihu v očekávání, že Beránek otevře tyto pečete nebo otevře pro nás tuto Knihu. Nacházíme se v 5. kapitole knihy Zjevení Ježíše Krista.

⁶⁷ Nyní, se obracím ke svým přátelům nacházejícím se na různých místech tohoto světa, vy, kteří budete poslouchat magnetofonovou pásku. Chtěl bych zde říct, že musím vyjadřovat nauku, a tak dále. A každý člověk, který nemá nauku, ten nemá ani službu. A tak, jestli považujete za správné, že by vaše shromáždění nemělo poslouchat tuto pásku, zadržte ji před nimi. Ale já prostě vyjadřuji svůj vlastní názor a své vlastní pocity, moje vlastní zjevení Slova Božího.

⁶⁸ Nuže, před několika měsíci jsme tím procházeli a udělali jsme takové pozadí... spíše před několika dny, jsme položili základ ve 4. kapitole, ve 3. a 4. A nyní, minulou neděli jsme položili základ od 4. k 5. A nyní dnes chceme položit základ pro 5. kapitolu a položit základ pro nadcházející 6.

⁶⁹ A dnes, je to mým úmyslem, abych uspořádal tato Písma, protože snad v budoucnu, nevím, kdy se to stane, ale jestli se Pán o to postará, jednou bych chtěl věnovat sedm dnů v modlitebně shromážděním na téma Sedmi pečetí. Měli jsme sedm věků církve a nyní bychom chtěli vzít sedm večerů a věnovat je sedmi tajemným pečetím Božím, otevřít každého večera pečeť, až se dostaneme k sedmi pečetím. Nuže, nevím, kdy se Pán o to postará, ale pokud ano, chtěl bych položit dnes ráno k tomu základ.

⁷⁰ A chceme přejít k posledním veršům tohoto odstavce Písma zde... této části Písma a přejdeme k Sedmdesáti týdnům Daniele. A ty poslední tři týdny jsou spojeny se svátkem Letnic, který přivádí lid k těm posledním pečetím a pak budeme sedět, připraveni na to, že

Beránek otevře tyto pečeti.

⁷¹ A zapamatujte si, tyto pečeti, to jsou tajemné věci. Tato kniha byla a je i nadále zapečetěna a zevnitř má sedm pečeti, které nebyly dokonce zjeveny ani v této knize. Tyto věci nejsou dokonce napsány v Bibli. Ale jestliže si někdo dovolí dát výklad těmto věcem, pak se to bude muset shodovat se zbytkem Bible. A, ó, jsem si jist, že budete tím požehnání, protože si myslím, že se tak stane. Doufám, že se tak stane.

⁷² Sotva jsem jen tak tak popadl svůj kabát, abych to dnešního rána stihnul, jistě, protože to bylo... seděl jsem tam a četl a Duch Svatý mne zaplavoval znovu a znovu svou dobrotou. A... když jsem to spatřil, pomyslel jsem: „Ó, kdybych mohl setrvat v takovém rozpoložení, které mi zde dáváš, pak bychom prožili opravdu něco skutečného.“ Ale tak nebo onak, když se člověk postaví před lidi, pak se už necítí tak, jako když byl sám v modlitbě nebo v čemkoliv jiném.

⁷³ Ale nyní bych chtěl začít a vrátit se k prvnímu verši, shledáváme... jako základ, který jsme opustili minulou neděli, shledáváme zde, že Pavel k epištole Efezským 1,13 a 14 nám řekl, že máme závdavek našeho spasení, závdavek vykoupení. Protože je to Duch Svatý, který je závdavkem našeho vykoupení. A to... následujících několik týdnů nauky se bude zakládat na vykoupení, vidíte, na vykoupení, nikoliv ospravedlnění. Nuže, to se zakládá na vykoupení; ne na úřadu přímlovce prostředníka, ale na vykoupení. Ó, to dědictví bylo ztraceno nebo promeškáno a nyní bylo pro nás znovu vykoupeno a jak to všechno přišlo a jak to Bůh naplánoval před vznikem tohoto světa a jak to pojistil, že církev je zakotvena.

⁷⁴ Myslím si, že to došlo do takové doby, že bychom měli vědět, na čem stojíme. Jak můžeš něco vykonat, jestliže nemáš víru v to, co děláš? Musíš mít víru. A to je mým cílem, konání s touto církví zde, abych podal věřícím víru a důvěru v to, na čem stojíme, protože to je Slovo Páně. Dokud je to svrchovaně umístěno v Písmech od 1. knihy Mojžíšovy až po Zjevení, tam a zpátky a nahoru a dolů, ďábel nemá žádnou možnost, aby s tím pohnul někam jinam, pak můžete mít dokonalou důvěru, vidíte, a víte, na čem stojíte.

⁷⁵ Stejně tak to bude s naší sestrou zde na invalidním vozíku nebo snad s jinými, kteří jsou nemocní a sklíčení. Jestliže můžete mít dokonalé porozumění, že „libou Boží vůlí je, abyste byli zdraví,“ pak v této zemi není dost ďáblů, aby vás udrželi v nemoci. Vidíte? Je to tak. Když porozumíte, že je to Boží libou vůlí, aby vás uzdravil, pak On to již vykonal a vy potom porozumíte, jak máte jít a jisté věci vykonat.

⁷⁶ Je to asi takto. Kdybych vám řekl z hloubi mého srdce, že... jestliže jste lační a hladoví na smrt, a máte svrchovanou důvěru ve mne jako hodnověrnou osobu, a řekl bych vám, že zde leží tisíc dolarů a jak je máte obdržet, kterou cestou máte přesně jít, kam máte jít, a vy byste tomu přesně porozuměli, kde leží tyto peníze. Vidíte? Pak byste se začali rovnou radovat, právě tak, jako kdybyste tyto peníze už měli, jestliže mi budete věřit.

⁷⁷ A tak vidíte, předtím, než pocítíte jakoukoliv změnu nebo něco jiného, můžete už být šťastní ze svého uzdravení a říkat, že to máte, protože jste si naprosto jisti, že ho máte, protože máte důvěru v toho, který vám dal toto zaslíbení. Vidíte? Vaše důvěra se zakládá na tom, že On nemůže lhat a že vám řekl přesně, kde to leží, a pak máte důvěru, že to už máte, protože to je vaše víra, která je závdavkem vašeho vykoupení.

⁷⁸ Jinými slovy, usilujete o vykoupení z nemoci a vaše víra je podstatou tohoto požehnání... nebo spíše závdavkem vašeho uzdravení. Tak dlouho, jak vám něco říká ve vašich srdcích: „Já jsem Pán, který tě uzdravil,“ je to naprosto dobré. To je všechno, co ti je zapotřebí. Ach! Můžeš vyrazit právě tak šťastně, bez ohledu na to, co se stane. Jestliže to nemáš, jestli se zhorší tvůj stav, můžeš být nadále stejně tak šťastný, jako kdybys byl v dokonalém zdraví, protože vlastníš jistotu, že je to za tebou. Kolik z vás tomu rozumí, pozdvihněte vaše ruce. Je to tak. Je to důkaz věcí neviditelných.

⁷⁹ Nyní tedy shledáváme, že na samém počátku této kapitoly shledáváme, že ta 5. kapitola je pojítkem, je to jako diamantový přívěšek, který spojuje tuto poslední část církevního věku s 3. kapitolou. 4. kapitola říká, že Jan byl vzat do nebe. A 5. kapitola nás připravuje pro tyto... tak, jak jsme procházeli těchto sedm věků církve, a pak Jan byl vyzdvižen ve 4. kapitole. A v 5. kapitole on uspořádal tuto scénu pro otevření sedmi pečetí. Přesně tak, jak to učinil v 1. kapitole Zjevení, otevřel cestu pro těch sedm věků církve, zde On stojí uprostřed těchto sedmi zlatých svícňů a je podoben jaspisu a sardiu a připravuje se na těch sedm církevních věků. Nyní, On se chystá na otevření těch sedmi pečetí vykoupení. Hle čím je tato 5. kapitola.

⁸⁰ A proto bych to rád přečetl a prostě vzal z tohoto místa a promluvil o tom a podal další odstavce Písma, protože zde se neděje něco jako verš za veršem po sobě. Je to příprava na něco, co se má stát. A jestliže se vám dostane této přípravy, pak jste jednoduše... jste na to připraveni. A tak je to s vírou a v těch ostatních věcech. Nuže,

tyto pečete...

⁸¹ Mám některá místa Písma a úvahy a tak dále, které jsem si zde poznamenal. Nuže, k Efezským 1,13 -14... pokud si to chcete poznamenat, že „jsme obdrželi závdavek. Duch Svatý je závdavkem našeho vykoupení.“ Jinými slovy, je to ta jistota, závdavek je zárukou, zálohou, že jsme byli přijati do Krista. Je to blažená naděje a jistota, že máme věčný život a jsme dědici všech věcí, které On pro nás vykoupil. Ó, ach! Můžete to vidět?

⁸² Ó, když jsme byli zapečetění Duchem Svatým (začal jsem to citovat, protože nechci, abyste to minuli), je to Boží pečeť, souhlasím, že nám patří všechno, za co Kristus zemřel. Je to Bůh, který říká: „Já jsem tě teď přijal a já jsem ti dal tuto pečeť, že budeš očekávat na tento čas,“ až do našeho plného vykoupení, totiž, že jsme již byli částečně vykoupeni.

⁸³ Jak jsem onehdy v neděli řekl, věřím, že to tak bylo, tam na té nižší úrovni, kde se pohybuje hříšník, tam, kde je to bláto a špína a hnus a nečistota. Nuže, oni mohou být tak čistí jak... mohou se vykoupat každé čtyři hodiny, mohou se oblékat do nejlepšího oděvu, mohou být naleštěnými vzdělanci; a mohou být špinaví a nečistí jako ty špinavé stěny v pekle, tak může být v jejich duších. Vidíte?

⁸⁴ Nuže, křesťan se pohybuje výš, než je toto, protože on má zde závdavek svého dědictví. Byl vyzdvižen, byl povznesen nad tuto špínu a hnus, která je zde a pohybuje se nad tím. Ó, jak to mám rád! Tak, jak Paul Rader to jednou řekl, o tom kmeni: „Jedu na tom! Já prostě na tom jedu!“ A tam se nyní nacházíme:

Blažená jistota, Ježíš je můj!

Ó, jaká předchuť (bylo mi totiž dovoleno usrknout z toho pramene) z Božské slávy!

Být dědicem spasení, vykoupen Bohem, zrozený z Ducha Svatého, obmytý v krvi. Není divu, to je můj příběh, to je moje píseň, Pět Jeho slávu po celý den.

⁸⁵ Podívejte, pozdvižení nad tyto stíny, vzati z této špíny, to je předchuť! Máme závdavek našeho plného dědictví, protože Bůh už vytáhl tyto kořeny ze země, totiž z věcí tohoto světa a posadil je na vyšší úrovni; pozdvihl mne, přenesl mne, proměnil mne z věcí tohoto světa; vytáhl kořeny, větve a všechno ostatní a pozvedl mne z bláta bahnivého, z této staré břechy hříchu; a posadil mne na vrcholu hory

Sion, posadil mne v sadu Milovaného. Svatí Boží, nyní jsme občany království, bratry a sestrami v Kristu Ježíši, všechna ta špína a kal, všechny ty odporné věci zmizely z naší mysli. Naše voda... těla jsou obmyta čistou vodou, naše srdce jsou pokropena krví Ježíše Krista a Duch Svatý přebývá v nich, vánek ovívá tyto větve po celý den a postrkuje a potlačuje nás dál a působí to, abychom dobře zakořenili a vrostli hluboko. Copak to není nádherné? To je závdavek našeho spasení.

⁸⁶ Tato kapitola zjevuje naše ztracené dědictví. Na naše ztracené dědictví byl znovu uplatněn nárok našim laskavým a příbuzným Vykupitelem. Když Bůh sestoupil, aby se stal... změnil Svě obydlí, z toho Božího a stal se člověkem proto, aby byl lidskou bytostí, a stal se příbuzným Vykupitelem lidského původu a vykoupil zpátky ten přirozený svět a odevzdal to těm přirozeným lidem. Amen! Ó, jak Bůh (ten nadpřirozený) se stal přirozeným, aby mohl být příbuzným, protože nemohl popřít Svě vlastní zákony. Musel přijít skrze vykoupení příbuzenského původu, protože to byla ta cesta, kterou On... to prostě byl Jeho plán. Prostě to takto udělal.

⁸⁷ Bůh si byl vědom, že člověk padne a přece On mohl udělat něco, aby člověk nepadl. Ale u vědomí, že on bude ztracen, ač si to nepřál, aby byl kdokoliv ztracen. Ale aby to veliké odhalení Božských atributů mohlo být projeveno všem lidem, že se mohl stát Vykupitelem, že se mohl stát Spasitelem, člověk prostě musel padnout. Bylo to v něm, aby padl, ale v Bohu bylo to, aby ho znovu vykoupil. Proto prožíváme ta noční období, abychom správně pochopili denní světlo. Musíme mít nemoci, abychom se mohli radovat ze zdraví. Všechno pro a proti. Nuže, náš příbuzný Vykupitel...

⁸⁸ Nyní bych si přál, abyste si zde toho všimli. Hledím na to zde v 5. kapitole, jak on se tam podíval: „Neboj se!“ Je to v 5. verši: „Neboj se!“ Podívejte, v tom pořád... nenechejte se ničím vyděsit.

... jeden z těch starců mi však řekl: Neplač, hle zvítězil Lev z pokolení Judy, kořen Davidův aby tu knihu otevřel a rozlomil jejich sedm pečeti.

... a hle, spatřil jsem jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek...

⁸⁹ Beránek. Proč nespatřil toho Beránka předtím? Ten Beránek totiž seděl na Otcově trůnu uprostřed stráží. Jan tam nemohl nahlédnout, on spatřil tyto čtyřhlavé... nebo tyto čtyři bytosti, jak tam

stojí čtyři cherubíni, kteří tam stojí a ostríhají svaté místo. Tím jsme se zabývali minulou neděli a také v jiných lekcích, on to uviděl, ale neviděl, co tam bylo dál. A zde se najednou ukazuje... jak tajemně, náhle se ukázal Jeden, ten Beránek.

⁹⁰ Nuže, chci vám ukázat, že to není obyčejný beránek, zvíře, protože On vzal knihu z pravice sedícího na trůnu; beránek by to nemohl udělat, vidíte. On byl Beránkem, Kristus. Jinými slovy, ve svých attributech On byl tichý a jemný jako beránek.

⁹¹ Nuže, všimněte si, to byl Beránek Vykupitel, Beránek Vykupitel, právě tak jako ten první. Bůh se nemůže nikdy změnit! Amen! Prvním vykupitelem byl beránek v zahradě Eden, to byl beránek, kterého obětoval Bůh. A zde je znovu, právě zde ve Zjevení, je to znovu Beránek. Co má vykoupit? Padlý stav a padlé dědictví a padlou lidskou rasu. Přichází Beránek, aby to vykoupil zpět, tak jako nás na počátku, aby nás vykoupil.

⁹² A co má vykoupit? Kvůli čemu nás má vykoupit? Přivést... všechno, co je vykoupeno, je něčím, co bylo ztraceno. Je to něco, co bylo ztraceno a pak je to přivedeno zpět. K čemu nás přivádí zpět tento Beránek? Ke všemu, co jsme vlastnili na počátku.

⁹³ A co jsme vlastnili na počátku? Věčný život. Byli jsme dědici světa. Vlastnili jsme život, neměli jsme nikdy zemřít. Neměli jsme nikdy onemocnět. Neměli jsme nikdy zestárnout. Neměli jsme se nikdy starat. Neměly být žádné pohřby, hroby, zlo, smrt, šediny, shrbená ramena, náрек, pláč. Vlastnili jsme život věčný! Měli jsme pravomoc nad touto zemí. Byli jsme bohy (je to tak) na zemi a procházeli jsme se, a jestliže strom nevypadal, že stojí na správném místě, mohli jsme říct: „Vytrhni se a posaď se zde,“ a stalo se. Vál vítr a nepřáli jsme si, aby vítr vál: „Uklidni se,“ a stalo se. A co On přišel udělat? Vykoupit nám to všechno, abychom to znovu všechno obdrželi.

⁹⁴ A nyní příroda sama v sobě sténá v očekávání, na co? Na zjevení se synů Božích, protože synové Boží mají být zjevení.

⁹⁵ A už nyní máme závdavek našeho spasení a můžeme vzít našeho bratra, který umírá na rakovinu a postavit se s tím malým dechem vykoupení a modlit se modlitbou víry nad ním a odvrátit ten stín z toho člověka tak, že se stane znovu zdravým člověkem; a co bude, když přijde naše plné vlastnictví? Amen!

⁹⁶ Příroda o tom ví. Příroda sténá a my sténáme spolu s ní. Příroda očekává na zjevení se synů Božích, protože příroda byla prokleta spolu

s jejím pánem. Když její pán byl proklet (ten nejvyšší), pak ta příroda padla spolu s pánem. A když přijde ten příbuzný Vykupitel (haleluja), vykoupí člověka, který byl pánem nad tou přírodou. Tak tedy celá příroda čeká na toho člověka, pána.

⁹⁷ A co děláme my? Bereme sekeru, plivneme si do dlaní a kácíme strom, jestliže to chceme udělat; ale jednoho dne to tak nebude. Amen!

⁹⁸ Celá příroda čeká na svého pána. A tím pánem jsou synové Boží, kteří obdrželi tuto zem. Nuže, Bůh samozřejmě bude mít Svá nebesa, ale tohle je dáno lidem. A příbuzný Vykupitel nás přišel vykoupit zpět k tomu, co bylo ztraceno. Jak nádherné! Aj! Prostě uvažuji, že... Beránek Vykupitel.

⁹⁹ Když je dílo skončeno, pak máme znovu všechny věci pohromadě. Jaké věci to budou? Máme veškerou moc. Máme věčný život. Máme věčné zdraví. Máme věčné mládí. Máme věčnou moc. Ó, prostě jsme věční s tím Věčným! A pak jsme plní očekávání, až přijde ten čas, očekáváme a sténáme, čekáme.

¹⁰⁰ A ta sedminásobná kniha sedminásobného vykupitelského plánu, nám byla přinesena a hle, co je v této knize obsaženo. Nyní chceme vejít do 10. kapitoly, kde ten mocný anděl něco oznamuje a on měl malou knihu, kterou Jan musel sníst. A když to udělal a dostala se do jeho břicha, způsobila hořkost, ale v jeho ústech byla sladká.

¹⁰¹ Když máš tuto věc strávit, pak ona způsobí hořkost, všechno se staví proti tobě, všichni říkají: „Jsi náboženským fanatikem, jsi takový a jiný,“ a nevím, co ještě. Vidíte, „padl jsi na hlavu.“ Je to tak nesnadné strávit tyto věci, ale když vydáváš svědectví o Jeho slávě, je to sladké na tvých rtech. Je to tak. Vidíte? Ale když se postavíš ve shromáždění a řekneš: „Sláva Bohu! Hale -...“ ó, není to snadné, když procházíš obležením, ale když to obležení je za tebou a můžeš o tom vydat svědectví. Pak je to sladké na tvých rtech. Vidíte? Je to tak. To je ta Kniha vykoupení.

¹⁰² Nuže, nyní bychom si přáli ukázat ještě jednu malou ilustraci z 5. verše a pak přejdeme k tomu 6. verši a od toho začneme. Nuže, přál bych si, abyste si všimli, že v tom plánu vykoupení, jak to Bůh znázornil v předobrazech, On to znázornil tak dokonale na příkladu Rut a Bóze. Tam jsme vlastně skončili minulou neděli. Nuže, chtěl bych to nyní znovu přinést dnešního dne, Rut a Bóze.

¹⁰³ Nuže, jsou čtyři zastávky, čtyři křižovatky při Rutě a Bózovi. Ta první, to je Rut, která se rozhoduje. Kolik z vás mne už slyšelo kázat

toto poselství? Chtěl bych vidět vaše ruce. Víím, mám za to, že všichni. Mám to zde a měl jsem to na pásku, a tak dále. Zaprvé Rut, ona se musela rozhodnout, zda půjde spolu s Noemi do této země nebo ne. Musela učinit rozhodnutí. Potom, když tam přišla, další věc, kterou musela udělat, bylo sloužit na poli Bóze; tam venku, bosa sbírala klasy za ženci, sloužila. A potom, když našla přízeň v Bózových očích, musela čekat, dokud Bóz nevykoná dílo příbuzného vykupitele a nevezme si zpět ztracenou Noemi, aby byla přivedena Rut, Moábitka. A další stádium, to je Rut odměněna.

Nyní sledujte. Rut rozhodující se, jak dokonalé...

¹⁰⁴ Ó, jestliže si někdo dovolí říct, že Bible není inspirována, pak s ním není něco v pořádku. Každé Slovo je zde inspirováno, každé její Slovo! Jde to spolu naprosto dokonale, jako zuby na otáčejícím se obrovském kole. Je to načasováno na jednu miliontinu vteřiny, naprosto přesně.

¹⁰⁵ Nuže, nyní si všimněte, Rut rozhodující, musela učinit rozhodnutí, zda se tam rozhodne jít nebo ne. Musela se rozhodnout. Nuže, tak je to s každým věřícím. Musíte opustit vaše stará oblíbená místa, musíte opustit váš starý život, musíte opustit staré zvyky tohoto světa.

¹⁰⁶ Bratře Royi, byla sestra Robersonová nemocná? Ó, já jsem si myslel, že snad byla nemocná nebo něco takového. Chtěl jsem říct, abys ji tu přivedl, pokud byla nemocná a tak dále.

¹⁰⁷ Oni musí opustit svoje oblíbená místa ve svém životě nebo jím podobné věci a přejít do nové země, k novému lidu, kterého neznali. Není to právě to, co jste udělali, když jste se stali křesťany? Opustili jste koupaliště, opustili jste noční kluby. Museli jste přijít ke skupině lidí, která vám připadala dosti křečovitá, oni se třásli, chvěli, křičeli a potřásali svými hlavami a poskakovali nahoru a dolů a jakže, to byla pro vás taková zblázněná skupina. Museli jste se rozhodnout, zda tam půjdete nebo ne. Je to tak. A věděli jste, že když to uděláte, vaši vlastní lidé se vám budou posmívat, ti, které jste opustili. Je to tak? To je prostě automatické. Museli jste to přijmout za hotové od počátku, protože taková je tato cesta.

¹⁰⁸ Nuže, Rut musela udělat totéž. Co by ji asi řekli Moábští, kdyby přišla do Izraele k takové bandě fanatiků? Vidíte, musela udělat rozhodnutí. Musela se rozhodnout. A vy se rovněž musíte rozhodnout. A nakonec, když se rozhodla, přišla do nové země.

109 Nuže, to je ospravedlnění. Souhlasí to? Sledujte prosím tuto církev. Ó, to je dokonalé.

110 Víte, jak jste... Kolik z vás slyšelo *Semeno Abraháma*, když jsem o tom kázal? To ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým. Nyní, se podívejte, zda je to pravda nebo ne.

111 Rozhodující se Rut je předobrazem církve, pohanské církve. Ona se rozhodovala a pak přešla do jiné země. Nuže, mnohokrát, my metodisté a baptisté si myslíme, že to je všechno, co nám stačí udělat. To byl pouze její počátek! Nikam se ještě nedostala, jenom přišla do této země.

112 Nuže, další věc, kterou musela udělat, to byla práce. Stala se legalistkou. Musela pracovat a konat své vlastní spasení s bázní a chvěním, stejně tak, jako vy. Přišla na pole, oblékla si šaty, přišla na pole a sbírala klasy za služebnými a to proto, aby si mohla opatřit obživu pro tento den. Je to tak? Co dělala? Snažila se získat přízeň u Bóze. A tak pracovala v tom stádiu legalismu.

113 A přesně tak je to s církví. Luteráni věřili tomu skrze víru a přišli do této země. Ale Metodisté vyučovali posvěcení, které bylo legalistickým postojem k této věci, vidíte. „Musíte něco udělat. Musím přestat! Musím dovolit, aby mi narostly vlasy,“ tak říkají ženy. Samozřejmě, nyní to už více tak nedělají, ale kdysi to tak dělaly, nechaly si narůst vlasy. Musely si přestat malovat své tváře. Nenosily špatné šaty nebo šortky, tak jako ty ostatní. Musely něco udělat. Vidíte? Právě to ona udělala, je to stav ospravedlnění a stav posvěcení.

114 Nuže, když nakonec našla přízeň u Bóze, co se stalo? Pak ji Noemi řekla: „Počkej zatímco Bóz bude konat dílo příbuzného vykupitele, protože on je ten jediný, který to může udělat. On je naším dalším příbuzným vykupitelem a ty prostě zde čekej. Nechoď více na pole. Nečiň to nebo jiné. Čekej, dokud dílo příbuzného vykupitele nebude vykonáno.“ A tak čekala. Amen!

115 Právě do toho došla církev v tom posledním stádiu Letnic. Vidíte? Na počátku Letnic, všichni byli zanícení, museli to udělat, museli jimi potrásat a tak dále. A co nyní dělá církev, ta pravá církev? Odpočívá. Čím je odpočinutí? Zde to je, odpočinutí je Duch Svatý, to je sobotní den. (Adventisté Sedmého dne se vás snaží přesvědčit, vidíte, o sabatu sedmého dne nebo něčím takovým). K Židům ve 4. kapitole je řečeno: „My, kteří vcházíme do Jeho odpočinutí, jsme odpočinuli od našich skutků, stejně tak jako Bůh odpočinul od Svých.“ Sabatem je

Duch Svatý.

¹¹⁶ A když Rut odpočívala, to byl předobraz církve odpočívající v zaslíbeních Božích! Máme nyní závdavek našeho spasení. Nestaráme se, zda se tam dostaneme nebo ne, vždyť tam jdeme! Je to tak. Řekl to Bůh! Bůh zaslíbil a my máme tento závdavek (amen), stalo se a bylo to přijato, Kristus nás přijal. Není žádná cesta úniku z této věci, jsme prostě tam! Amen! A není zapotřebí nic jiného, než čekat... On je tam, jakožto konající dílo příbuzného Vykupitele. Právě nyní máme ten závdavek a očekáváme na ten čas, až se On vrátí.

A tak, co bylo další věcí pro Rut, Rut byla odměněna.

¹¹⁷ Právě tak je to s církví. Ona vešla do ospravedlnění pod Lutherem. Vešla do posvěcení pod Wesleyem. Vešla do křtu Duchem Svatým v těchto dnech. A nyní odpočívá se závdavkem svého dědictví a víme, že nás ještě něco čeká, přešli jsme ze smrti do života a očekáváme, sténáme spolu s přírodou na ten čas, kdy přijmeme nesmrtelný život, nesmrtelnou plnost, naše těla budou vykoupena. Všechno to je vykoupeno a očekáváme prostě na Něj, až se vrátí zpět tam z té brány. Amen!

¹¹⁸ Co dále? Rut byla odměněna. Stejně tak budeme odměněni i my. A právě to je obsaženo v té sedminásobně zapečetěné knize a ona nám tyto věci otevře. Čím jsou tyto věci? To jsou tajemství. Nejsou napsána ani ve Slovu, musí být zjevena Duchem Svatým, ale jestliže si všimnete, v podstatě jsou zjevena napříč těmito Písmy, ale jsou skryta před lidmi. Když se za chvíli vrátíme k tomuto svitku, uvidíte, jak to tam bylo uspořádáno a pak se dozvíte, jak se tyto věci otvírají.

¹¹⁹ Nyní, ano, odpočinutí. Rut pod ospravedlněním... vidíte to, řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen!“ - vyd.] Rut pod posvěcením, dřina, legalismus. Rut odpočívající, očekává návrat Bóze s dokonalým dílem.

¹²⁰ Nuže, náš Boaz vykonal toto dílo na Golgotě. Ale předtím, než si nás mohl vzít domů, On musel jít nejdříve domů (Jan 14) připravit pro nás místo. Sláva!

Ať se vaše srdce nermoutí; věříte v Boha, věřte i ve mne.

V domě mého Otce je mnoho příbytků, kdyby to tak nebylo, pověděl bych vám. Jdu, zase přijdu a vezmu vás k sobě.

121 Podívejte, Bóz odešel, co on učinil? Odešel a postavil se... vzal starší a přišli k bráně, zul svou obuv a řekl: „Nechť bude známo dnešního dne, že jsem vykoupil Noemi a celé její jmění.“ Spolu s tím obdržel také tu Moábitka.

122 A když přijde Ježíš, koho On přichází vykoupit? Izrael. A co bude spojeno s přijetím Izraele? Obdrží pohanskou nevěstu. Jistě, to se stane, když si vezme Izrael. Přišel... On přišel ke Svým vlastním, bylo to nutné. Co udělal nejdříve? Vykoupil Své vlastní. A pohanská církev je prostě sestrou této ženy, té izraelské církve. Jistě! A tak musel vykoupit Izrael, aby ji dostal. Musel vykoupit Noemi aby získal Rut, svou nevěstu.

123 Jak to tedy učinil? Předtím, než si ji mohl vzít... ó, sláva! Fíííí! Co učinil? Vzdálil se na svůj statek, mám za to, že on tam všechno vybítil, položil nové koberce na podlahy. Ó, snad postavil nový dům. (V našem případě se jedná o nový dům). A všechno připravil a pak se vrátil se svatební kyticí. Amen!

124 Co dělala Rut? Naprosto nic. Odpočívá! Čeká! Konec s dřinou, konec všem zmatkům!

125 „Mám být Metodistou? Mám se připojit k Baptistům? Mám být Presbyteriánem?“ Ne, pánové, jen přijmi Ducha Svatého a odpočívej.

Čekáme na příchod toho radostného dne tisíciletí (sláva),

když náš požehnaný Pán přijde vychvátit Svou očekávající nevěstu;

Ó! Ta země sténá a pláče po tomto dni sladkého uvolnění, (všichni, celá příroda sténá, fíkové listy, všechno je v očekávání na tento den blaženého uvolnění).

Kdy náš příbuzný Vykupitel se vrátí a vezme si Svou nevěstu.

126 Nyní ona očekává. Pod posvěcením? Ne. Pod ospravedlněním? Ne. Ale zároveň pod ospravedlněním, posvěcením až do odpočinutí.

127 Nuže, Izaiáš ve 28 kapitole a v 18 verši říká:

**... naučení za naučením... zprávu za zprávou...
trochu odtud, trochu od jinud.**

(Držte se toho co je správné).

**Avšak jakoby neznámou řečí a cizím jazykem
mluvil lidu tomuto.**

... Totoť je odpočinutí,

(To je sabat. To je, když církev vchází do toho očekávání).

128 Podívejte se, jak jsme právě procházeli skrze ospravedlnění, posvěcení a nyní do křtu Duchem Svatým: odpočinutí, očekávání. Čím je to nyní? Nuže, když obdržíme tato zjevení, pak spatříme, čím je to nyní. Vidíte? Jak to právě... tyto věci nemohly být vyučovány až k tomuto dni. Nemohly být vyučovány. Nebyly otevřené synům lidským. Říká nám to Bible. Mohu vám ukázat zde v Písmu, které říká, že to nemohlo být otevřeno synům lidským až do tohoto dne. A nyní to zakončíme těmito velikými, požehnanými věcmi. V pořádku.

129 Ten 6. verš... nebo část toho 5., ten starší v 5. verši měl pravdu, když řekl: „Hle, Beránek!“ Ale když se ohlédnul, spatřil Lva. Byl to Lev místo Beránka. Ale čím to vlastně bylo? Jeho dílo Přímluvce se skončilo, Přímluvce. Skončil Svě dílo Přímluvce na konci církevního věku a stal se Lvem z pokolení Judy, Jeho dílo Přímluvce bylo skončeno. A stal se Lvem, který byl nyní soudcem, nuže a On vzal... když vzal tuto knihu z ruky.

130 Nuže, zapamatujte si, když člověk odešel vykoupit (nezapomeňte na to nyní), když člověk šel něco vykoupit, vzal si s sebou muže a přišli do brány města, byli přivedeni starší a tam on oznámil účel svého příchodu. Vskutku to tak udělal, přistoupil k bráně a řekl: „Jsem zde, abych jako příbuzný vykupitel uplatnil právo na toto dědictví a zde to oznamuji před těmito staršími města.“ Vidíte?

131 A když... Jan plakal. Nuže, někdo, když jsem o tom hovořil v minulém týdnu, oni řekli: „Jan plakal, protože nemohl najít nikoho, kdo by byl hoden.“ Není to tak. Člověk pod vlivem Ducha Svatého by kvůli tomu neplakal. Myslí si, že to udělal, protože „sám nebyl hoden,“ snad Jan, sám se necítil hoden. Nikdo nebyl hoden. Ale kvůli tomu neplakal.

132 Věřím, že plakal radostí, protože spatřil celý plán toho vykoupení, jak byl napsán v této Knize. To nebylo kvůli tomu, že nikdo nebyl hoden, protože tam přece stál Beránek, který byl hoden. A tak on zaplakal a řekl: „Ó, sláva Bohu!“ Poslouchejte, jak bezprostředně potom začíná křičet. Nuže, ale vidíme, jak zde pláče, protože byl tak šťasten, protože Beránek vzal Knihu z ruky sedícího na tomto trůnu.

133 A jen, co učinil... když tento anděl, ten mocný anděl zvolal: „Kdo je hoden?“ Ihned něco oznamoval, oznamoval příbuzného Vykupitele. A ihned poté on řekl: „Kdo je hoden vzít tuto Knihu?“ Pak

něco... pak Jan začal plakat. Co se potom stalo? On spatřil, jak tam leží tato kniha. Zde to bylo, ale kdo byl hoden?

¹³⁴ Dobře, tam se postavil Gabriel, on samozřejmě byl hoden, ale podívejte, nebyl člověkem, byl andělem. Tam se postavil Michal, on byl hoden, ale nebyl člověkem, byl andělem. To musel být někdo, kdo se stal pozemskou bytostí jako my. A pak, když uviděl přícházet toho Beránka, který byl zabitý od založení světa, a viděl, jak On byl zabitý už od založení světa, pak Jan zaplakal. Amen! Protože zde to bylo, uviděl tuto věc v celku. Vidíte?

¹³⁵ A ihned na to oznámil: „Kdo je hoden?“ On oznamoval příchod příbuzného Vykupitele. A zde On stál, Beránek. A co učinil? Přistoupil k trůnu, kde byl Duch Boží a vzal knihu z pravice Toho, jenž seděl na trůnu. A starší padli a řekli: „Ty jsi hoden, protože jsi byl zabitý.“ Vidíte? A pak On se stal... jeho Kniha, - nebo přinejmenším Kniha vykoupení nebo Kniha přímlov v církevních věcích byla skončena. Nyní se On stal Vykupitelem.

¹³⁶ Nuže, to zjevení, jak On to učinil, bude obsaženo v těchto sedmi pečetích. Nyní se chceme věnovat... jako když Kniha Jeho díla Přímlovce byla ukončena, to dílo bylo nyní ukončeno, ukončeno v těch prvních třech kapitolách církve. Ale nyní, vykoupení, vykoupení má být zjeveno. Čím ono je? Když On bere tuto knihu... nuže, snažte se nyní uvažovat hluboce, protože nám to zabere sedm večerů... teď byste to měli pochopit.

¹³⁷ Jestliže to nechápete, pozdvihněte své ruce a řekněte: „Nechápu to,“ vidíte, podívejte, protože bych si přál, abyste již nyní měli ohledně toho jasno.

¹³⁸ Nyní si všimněte: „Vykoupení.“ Potom, kdy bylo zakončeno přímlování za církev, pak zjevuje sám sebe jako příbuzného Vykupitele. Sledujete to nyní? Nyní se chystá zjevit církvi, jakým způsobem to bylo učiněno. A potom, jestliže toto zjevení se už začalo, pak je ono důkazem toho, že jsme na konci cesty. Amen! A vy prostě vidíte, zda je to správné nebo ne, jak procházíme těmito Písmy zde.

¹³⁹ Shledáváme to, co bylo zjeveno. Čím je tedy zjevení vykoupení, jakým způsobem jsme byli vykoupení? Jen se podívejte, co se událo v těchto posledních letech: zjevení jména Ježíše Krista a vodního křtu, zjevení toho, že není věčné peklo a že takové nikdy nebylo (pomyslete, že vaši milovaní by tam byli po celou věčnost). Vidíte?

¹⁴⁰ A nemůžete mít věčný život, pokud nejste spasení. Máte-li

věčný život, pak nemůžete hořet v pekle po celou věčnost. Jste sice potrestáni za vaše hříchy spáchané ve vašem přirozeném životě, ale nemůžete mít věčný život v pekle. Jestliže máte věčný život, pak nemůžete hořet na věky, protože je jenom jedna forma věčného života. A mám jistotu, že to církev pochopila.

¹⁴¹ Nuže, čím to je? Co ty ostatní věci? Ten plán vykoupení. Podívejte, co nám bylo dáno v té poslední době skrze Ducha Svatého, podívejte: Semeno Abraháma, jaký význam má toto zjevení. To semeno hada.

¹⁴² Vidíte tuto Knihu Zjevení? Sledujte, když se k tomu dostaneme, jak se to sloupává. A dokázal jsem vám přímo skrze tato Písma, že to je naprostá pravda. A rovnou do 1. Mojžíšovy a vzal jsem to a ukázal, že ta pečeť byla otevřená a procházel jsem tím celou Bibli, od 1. Mojžíšovy ke Zjevení.

¹⁴³ Jen zvažte, od 1. Mojžíšovy ke Zjevení nikdo nikdy nebyl pokřtěn ve jménu „Otce, Syna, Ducha Svatého.“ Je to falešný křest! Postavil jsem se onoho dne před třemi sty a několika duchovními. Velikého kazatelského sdružení v Chicagu a dokázal jsem jim to tak, že pokřikovali jeden na druhého. Sedmdesát z nich přichází sem, aby se dali pokřtít ve jménu Pána Ježíše.

¹⁴⁴ A to semeno hada, ono bylo od 1. Mojžíšovy! Jestliže had, jestliže on neměl semeno, pak Kristus se nemohl narodit, protože On řekl: „Položím nepřátelství mezi semeno tvé a semeno ženy.“ A jestliže semeno hada je mýtem, stejně tak i Kristus je mýtem, stejně tak i církev je mýtem. Vidíte, to všechno... to nelze od sebe oddělit. Ten had měl semeno a je to právě on, který jimi zmítá. Proč tomu nemohou porozumět? Protože o tom nemají zjevení.

¹⁴⁵ Proč nepřijdou a nepodebatují se mnou? Kazatelna je otevřena po celou dobu. Vyjdou vstříc každému, nebudu se s nimi hádat, ale jistě si s nimi popovídám, jen jestli si to budou přát. Zeptal jsem se jich rovnou před tím sdružením. Přál bych si, aby mi někdo řekl, v čem se mýlím! Nestůjte někde v koutě a nepomlouvejte mne kvůli tomu, přijďte a postavte se přede mnou. Udělejme to čestně, ať sem přijdou a pak se přesvědčíme, kdo má pravdu a kdo ne.

¹⁴⁶ Ale oni se do toho nepustili. Upřímně řečeno, myslí si, že to ví lépe. Vidíte? Protože to nejsem já, ale je to Duch Svatý, ten sám Boží anděl, kterého vidíte. A co v těchto dnech, kdy se všechny tyto věci staly a ten anděl Páně se postavil nablízku. Neměl jsem možnost

poznat tyto věci, ale to je tato hodina, to je zde. Když budeme procházet těmito sedmi Duchy a sedmi rohy a těmito věcmi na dnešní den, bude-li vůle Páně, pak se přesvědčíte, zda je to tak. Je to ta hodina, ve které jsme, že to zjevení má přijít. To je kniha zjevení, zjevení Ježíše Krista. A my nalézáme v této 1. kapitole, že On zjevil, kým byl. Nyní se zjevuje v těch sedmi pečetích, jak vykoupil tuto zem.

¹⁴⁷ A jedna z těch věcí byla skrze jméno Ježíše Krista. Ta druhá je sejmutí z lidí strachu skrze věčné vykoupení, ospravedlnění vírou, posvěcení, křest Duchem Svatým. A co? Že mají věčnou jistotu, že tito lidé jsou zbavení všech pochybností. Jestliže vlastníte závdavek vašeho spasení, Bůh vás již zapečetil ke dni vašeho vykoupení. Efezským 4, 30 říká:

... nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterýmž jste zapečetěni ke dni vašeho vykoupení.

¹⁴⁸ Jak tedy se můžeš stát odpadlíkem? Můžeš odpadnout, ale nemůžeš být ztracený. Ale jestliže setrváš v tomto stavu, je to svědectví o tom, že jsi to neměl od počátku. Ale jestliže jsi dítětem Božím: „Ctitel jednou očištěn, již nemá žádné vědomí hříchu,“ tak říká epištola k Židům. To je pravda. A tak nemůžeš být křesťanem, nemůžeš mít Ducha Svatého a běhat a žít v tomto světě. „Jestliže miluješ svět a věci tohoto světa, pak láska Boží v tobě nepřebývá.“ Jsi pouze posluchačem falešného zvuku odněkud, satan tě prostě nadul. Ale jestliže prozkoumáš svůj život skrze Slovo Boží a ono svědčí o tom, že žiješ správně podle těch Biblických stránek, pak máš věčnou jistotu.

¹⁴⁹ A nemusíš se ničeho obávat. To, co Bůh zaslíbil, Bůh také dokoná. Vyzývám každou osobu, aby to přijala. Přijměte to a chodte se Slovem a sledujte, co se s vámi stane. Bratře, to způsobí, že se všechno naplní, řekl to Bůh. Všechno, co Bůh zaslíbil, se stane.

¹⁵⁰ Nuže, jelikož jsem vám již řekl, že moje dílo započalo, bylo to zde téměř před patnácti léty a cestoval jsem dokola a dokola světa a ani jednou to neselhalo. Jakže? Protože jsem se zásadním způsobem postavil na Boží zaslíbení. Věděl jsem, že to byla pravda. Nechtějte, abych vám řekl, že to plyne z mé velké moudrosti. Je to ten, který zjevuje tajemství srdcí, je to ten jediný, který mi to ukázal v Písmu. Protože já jsem neměl ani... když jsem na začátku začal kázat, asi před třiceti léty, musel jsem požádat mou přítelkyni, aby si sedla vedle a přečetla to z Bible. Nemohl jsem to udělat sám, jen na tolik postačilo mé vzdělání. Sestro Wilsonová, ty by sis měla pamatovat, jak Hope čítávala pro mne Bibli tam vzadu, posadila se a přečetla a já jsem řekl:

„Slyšíte, co bylo řečeno, víte, co to je. Nemohu k tomu říct nic víc. Tak to vypadalo.“ Jakže. A oni to pochopili správně. To bylo vše. To je...

151 Ona řekla: „Bůh tak miloval svět, že Syna Svého jednorozeného dal.“

Řekl jsem: „Kolik z vás tomu věří?“

„Přečti ten další verš, miláčku.“

152 „Syna Svého jednorozeného dal, aby každý kdo v Něho věří, měl život věčný.“

153 Řekl jsem: „Kolik z vás tomu věří? Slyšíte, co je zde řečeno?“ Neuměl jsem to přečíst sám.

154 A tak, podívejte, neměl jsem možnost naučit se tomu ve škole. Ale, ó, miluji tu školu, do které jsem chodil! Ó, tam do té malé jeskyně v opodál, kde s pozdviženými rukama k Bohu, když den za dnem Duch Svatý sestupoval ve své sladkosti a začal mi zjevovat sám Sebe a říkal: „To je tak a to je tak.“ A ani jednou žádné stvoření nebylo schopno poukázat prstem na kteroukoliv z těchto věcí. A nezáleží na celém tom fanatismu a všech ostatních věcech, které se valí touto zemí, Bůh to držel na výši a v čistotě a pochodovalo to okolo světa. Haleluja! Jsme v konečné době, bratře. Jsme v čase konce. Tím to hasne. „V čase večera bude světlo,“ přesně tak, jak On řekl.

155 Nuže, to je Kniha Zjevení, Bůh zjevující sám Sebe. A nyní skrze tato velika tajemství On zjevuje jméno Pána Ježíše Krista ve křtu, zjevuje, že neexistuje taková věc, jako věčné peklo (to není možné, není zde žádné Písmo v Bibli, které by tohle říkalo). Nuže, existuje peklo, existuje ohnivé jezero, kde budou potrestáni bezbožní, ale nakonec budou stráveni. Snad deset stovek miliónů let, ale nakonec budou stráveni. Protože nemůžete mít věčný život, jestliže nejste spaseni. A jestliže budete hořet věčně, pak máte věčný život. Jakže, přece zdravý rozum vám ukáže tyto věci. Vidíte? Jak můžete mít věčný... kolik z vás ví, že dostáváte věčný život, když jste byli spaseni? Dobře, ale jestliže budete hořet věčně, nemuseli byste mít věčný život, abyste to rozpoznali? A tak, vidíte, to nedává žádný smysl. Vidíte?

156 Nuže, jistota. Ty, které předzvěděl, povolal; ty, které povolal, ospravedlnil; ty, které ospravedlnil, již oslavil. Řekl nám to Pavel v 1. kapitole k Efezským, že „Bůh nás před založením světa předurčil k přijetí za syny skrze Ježíše Krista.“

157 Jan nám říká zde ve Zjevení, že „nepřítel v těch posledních

днех, ten náboženský nepřítel se dostane mezi lidi a budou mít organizace a tak dále, a kultury a tak dále," tak, jak je tomu dnes „a budou svádět, pokud to bude možné i samotné vyvolené a budou svádět všechny, jejichž jména nejsou napsána v Beránkově knize života již od založení světa.“

158 A kdy tvé jméno bylo vepsáno do Beránkovy Knihy života? Před založením světa. Kdy byl zabit Kristus, před devatenácti sty léty? Nikoliv. Před založením světa. „Beránek zabitý před založením světa.“

159 Vidíte, co to působí? To jsou ty otevírající se pečete, právě začínají zjevovat plán vykoupení, jak On to vykonal. Nyní už to všechno pomínulo nebo právě to pomíjí. Jsme v poslední době. A proto jsou tyto věci nyní zjevovány. V pořádku.

160 Nuže, našemu Příbuznému byla podána původním vlastníkem sedminásobně zapečetěná Kniha vykoupení. A když jsme ji ztratili v zahradě Eden skrze Adama, ona se dostala zpět k původnímu vlastníku. Ale v zemi žil pytlák, nezákonný osadník, tím byl satan; on přišel, on je pytlákem. Tato země mu nepatří, patří Bohu. Ale on je pytlákem, je přistěhovalcem. Lidé, mohl bych vám o tom právě nyní říct, ale raději o tom pomlčím. To se tyká dokladu o vlastnictví našeho vykoupení v této sedminásobně zapečetěné knize. To je právní listina. Jen počkejte, dokud nevejdeme do těchto pečeti!

161 On zlomil tyto pečete, zjevil, předkládá Své dědictví svému lidu. Dává dědictví, které zdědil tím, že se stal příbuzným Vykupitelem a zdarma je nám předává. Všechno patří Jemu. Byl tím, který to vykoupil. Ale místo toho, aby si to ponechal pro sebe, On to vrací zpět lidem. To je Jeho láska k nám. Ó!

162 Satan, který je nyní držitelem těchto věcí, ten přistěhovalec, nakonec... on to jen tak rychle nebude chtít vzdát, nalézáme to zde později v Písmech, (myslím si, že to je v té další kapitole). Nechce se toho vzdát jen tak, ale on musel za to bojovat. Ale nakonec, když došlo k tomuto rozhodujícímu okamžiku, byl uvržen do ohnivého jezera. To je pravda.

163 Ježíš, jméno Ježíš v Evangelích je spojeno se čtyřmi tituly „Syna.“ Věděli jste o tom? Ježíš měl čtyři tituly jako Syn v Evangelích. Jeden z nich je Syn Davidův; jeden z nich je Syn Abraháma; jeden je Syn člověka; a další je Syn Boží.

164 Nuže, sledujte to. Když náš příbuzný Vykupitel se stal Ježíšem Kristem, stal se Synem Davidovým, který je dědicem trůnu. Sláva!

Zdědil trůn skrze to, že byl Synem Davidovým. Bůh již tam na počátku řekl, že nikdy nezkłame Davidovi, „neponechá Davida bez semene.“ A Kristus je Synem Davidovým. Pak se stal naším příbuzným Vykupitelem a čeká, připravuje místo, kde může vládnout s námi. Jako Syn Davidův, On je dědicem trůnu.

165 Jako Syn Abraháma je dědicem královského údělu. Amen. Souhlasí to? Je dědicem královského údělu (amen), Palestiny a všeho, co k ní patří, tomu „Abrahámovu semenu.“ On byl Synem Abraháma.

166 A jako Syn člověka, čím je Syn člověka... co člověk ztratil? Ztratil zemi. A tak jako Syn člověka, On je dědicem všech věcí na zemi. Jemu patří všechno a On nám to odevzdá a vrací se takový, jaký byl. On...

167 Nuže, pak, jako Syn Boží je dědicem všech věcí. Jako Syn Davida je dědicem trůnu, jako Syn Abraháma je dědicem královského údělu, jako Syn člověka je dědicem země, jako Syn Boží je dědicem všech věcí na nebi a na zemi. Ó, aj! To je náš Vykupitel, náš příbuzný Vykupitel.

168 Nuže, všimněte si! Ó, to mi lahodí. Tím se opravdu nakrmím. Nuže, nechť se vaše srdce po několik následujících minut uvolní v Bohu. Naslouchejte tomu.

169 Satan je nezákonným osadníkem, jemu to legálně nepatří, on dělal dva tisíce let povyku, zda to patří jemu nebo někomu jinému. Ale přišel Kristus jako příbuzný Vykupitel a vykoupil nás. Ale satan to ovládl. Ale víte, po chvíli když ten veliký boj bude za námi, on bude uvržen do ohnivého jezera. Vidíte? Bude s ním skoncováno a také se všemi, kteří ho uctívali. Ale dědici spasení přijdou s Kristem. Teď je on nezákonným osadníkem.

170 Nuže, zapamatujte si, ve Starém Zákoně, jestliže člověk přišel o své dědictví a pak nějaký osadník přišel do jeho usedlosti, nemohl ji držet déle a přivést k zániku práva původního vlastníka, pouze do padesáti let. Po uplynutí padesáti let přicházelo milostivé léto. A to milostivé léto, když přicházelo milostivé léto, pak se všechno vracelo k jejich původním majitelům. Všichni otroci se vraceli zpět ke svému původnímu stavu. Jestliže člověk kopal motykou na poli a zazněla trouba, a on ji uslyšel, mohl odhodit tu motyku a říct: „Už nejsem více otrokem, vracím se ke své rodině.“ Všechno bylo vráceno. A jestliže osadník byl na tomto pozemku, musel opustit tento pozemek. Musel z něho odejít, víte proč? Protože zákonný vlastník se vracel. On musel

ustoupit.

171 Haleluja! Jednoho z těchto dnů, království tohoto světa padnou a jednoho z těchto dnů legální vlastníci se vrátí. Amen.

172 Nuže, byl čas, kdy tyto věci byly zpochybňovány. Ale od čtyřicátého dne, od počátku prvního dne očistění svatyně nebo od doby kdy Kristus šel na Golgotu, pak uplynulo čtyřicet dnů až do nanebevzetí. Bylo zpochybňováno, zda to převezme satanova skupina a bude říkat, že „On vskutku nepovstal z mrtvých.“

173 Oni vyrukovali s prohlášením a říkali, že „Učedníci přišli v noci a ukradli Ho.“ Četli jste to v Bibli. A on řekl, že Jeho lidé přišli v noci a ukradli Ho. A zaplatili vojákům, aby to vyprávěli. Bylo to tehdy zpochybňováno, všechno bylo zpochybňováno.

174 „Dobře, snad to opravdu patří k organizaci, celá ta věc k tomu patří.“

175 Ale padesátý den byl den Letnic a zákonný vlastník přišel mezi ně (Haleluja!) a dokázal, že to nebyla žádná organizace. Bylo to naplnění Duchem Svatým, závdavek pro Jeho církve, že nebude spravována organizací a tak dále, ale že to bude závdavek křtu Duchem Svatým s mocí a láskou Boží. Amen! Ó, nedělá to něco s vámi? Ten legální vlastník! Kde to bylo? V rukou Božích. A...

176 Podívejte se, nemohl to odložit na déle, než padesát dnů. Přečtete si to ve 3. Mojžíšově, v těch zákonech. Tam je řečeno, že oni nemohli... ten původní vlastník. To muselo po padesáti letech přijít do rukou původního vlastníka. Všichni to víte. Četli jste o tom mnohokrát, že ano. To se muselo po padesáti letech vrátit k původnímu vlastníku.

177 Dobře, tedy po uplynutí těch padesáti dnů - let, jeden rok... jeden den znamená rok. A ode dne ukřižování, když vzali toho příbuzného Vykupitele a na den Paschy Ho zabili, byla tato věc zpochybňována. Církve věřila až do toho času, že On byl tím příbuzným Vykupitelem, On byl Vykupitelem. Co se pak stalo? Zabili Ho, udělal to nepřítel a řekli, že oni vzali Jeho tělo a někam je schovali. A pak to bylo mezi lidmi zpochybňováno: „Co se s Ním stalo? Co se vlastně přihodilo?“

178 Nuže, pak na konci padesátého dne vidíte, už to nemohlo být déle zpochybňováno. Potom Bůh... oni měli v úmyslu jít znovu spolu s tou ortodoxní, strnulou, chladnou církví, ale Bůh poslal Ducha Svatého a vypudil pryč všechny ty osadníky a oni se toho zmocnili. Moc

Ducha Svatého sestoupila a církev přijala závdavek svého spasení.

179 Nuže, bratři, nerad bych ranil vaše city a tak dále, jestliže organizace je v pořádku a vy jste jenom katolíkem skrze organizaci, baptistou na základě organizace, pak jste ztraceni. Podívejte, závdavek našeho spasení, to nebylo pouhé připojení se k církvi. Závdavek našeho spasení nebyla příslušnost k nějaké organizaci. Závdavek našeho spasení, to je křest Duchem Svatým s vyloučením kterékoliv organizace! Amen.

180 Oni to už nemohli po uplynutí toho padesátého dne zadržet. Protože to byl den milostivého léta, a všechno se vracelo k původnímu počátku. A moc Boží se vrátila zpět do původního stavu, toho padesátého dne, toho milostivého léta, když všechno bylo přinavráceno zpět.

181 Nuže, přichází další milostivé léto a nedávno jsme se tím zabývali. Jestliže si všimnete, Letnice začaly sestupovat v Americe před asi padesáti léty, někdy v tom čase. Asi přibližně před padesáti léty začaly přicházet z hůry Letnice. Nuže, co se to děje, církev přijímá tu sedminásobně zapečetěnou knihu zjevení Ježíše Krista (s těmi sedmi pečeti) a ani jedna desetina z nich to není schopna přijmout.

182 Ale, když začínáte pozorovat to milostivé léto, když se už nemusíme více hádat a napínat a přetahovat, ale jsme již v Kristově bezpečí! My již máme jméno Pána Ježíše Krista ve křtu. Máme již ta velika tajemství, která hodláme přinést v těch sedmi pečeti, abychom dokázali, že to byly ty pečete, které byly zapečetěny před očima lidí. Necht' Bůh bude mým pomocníkem a já vám dokážu, že to nemohli uvidět pouze skrze Bibli (pak zcela jistě, jestliže Bible tak říká, vy tomu uvěříte), ale oni z toho nemohli uvidět nic kromě „Otce, Syna a Ducha Svatého“ až do toho času. Nemohli uvidět, že není věčné peklo, až do toho času nemohli spatřit, že zde existuje věčná jistota. Mním pro ty opravdové věřící.

183 Samozřejmě, po celou cestu jsme měli dost toho zesměšňování a těch nejistých zvuků, které vydávali. A z toho důvodu lidé... říkají: „Jakže, podívejte se na ty Presbyteriány a tak dále, kouří, pijí a všechno možné a říkají, že mají věčnou jistotu.“

184 Ano, ale vidíte, to je kvůli tomu, aby byla odmítnuta ta opravdová trouba. Zkontrolujme si to zde a přesvědčme se, že když zazní ta trouba, zda nevejdeme rovnou a znovu do Písma od 1. Mojžíšovy ke Zjevení, tam a zpátky, když jsou otevřeny tyto pečete,

vidíte, tyto věci jsou zješovány.

185 Nuže, ó, bratře! Pomyslel jsem si, že jsem pouze... raději tyto věci nechám, až se naskytne další příležitost, když tu přijedu. Mám zde ještě asi šest stránek; a vy máte bohoslužbu křtu. Dovolte mi tedy přečíst toto, několik drobných poznámek, které zde mám, o tom milostivém létu. V pořádku.

186 Nuže, děláte si všichni poznámky? Jeremiáš 32, na začátku 6. verše jestliže... když se vrátíte domů, můžete si to přečíst. Nuže Jeremiáš, abyste to mohli uvidět, čím byl tento svitek. Prostě vám to vysvětlím. Vezmeme každopádně, takový svitek. To mi zabere maximálně deset minut, ten svitek. Nuže, zapamatujte si, tato kniha byla zapečetěna. Nuže, kniha v biblických dobách nebyla čtyřhranná, jako je tato. Byla asi taková. [Bratr Branham ukázal svitek - vyd.] Tomu se říkalo kniha, svitek. Kolik z vás to ví? Jistě, to byl svitek. V pořádku.

187 Nuže, tato kniha byla zapečetěna sedmi pečetěmi. Nuže, to byla Bible a ona byla zapečetěna sedmi pečetěmi. A nyní pozorujte, jak se to stalo.

188 Jeremiáš, když se chystal... když prorokoval, že budou odvedeni do zajetí. Nyní tedy Jeremiáš, kapitola 32. Připravovali se na to, že budou odvedeni do zajetí do Babylonu, měli tam zůstat po dobu sedmdesáti let. On o tom prorokoval. A bibličtí čtenáři tím procházeli mnohokrát. A on tam měl být odveden na dobu těch sedmdesáti let. A on byl skutečně nejbližším příbuzným svého bratrance, který zemřel. Jeho bratranec (H-a-n-a-m, dvě e, l) Hanameel, Hanameel, Hanameel a on byl jeho nejbližším příbuzným. A tak věděl, že nepřítel by se mohl zmocnit těchto dokladů týkajících se tohoto místa a tak dále, ale když... věděl, že Bůh nikdy neopustí Svůj lid, a když se oni vrátí, že on by mohl být zákonným vlastníkem tohoto dědictví a hle, co učinil: všechno to sepsal.

189 Kolik z vás to již přečetlo? V pořádku, vy jste si to tedy přečetli. V pořádku. Nuže, vzal to a zapečetil přesně tak, jak byly zapečetěny tyto svitky. Je to nejkrásnější, vynikající věc, kterou můžete spatřit.

190 Chtěl bych to nyní zilustrovat pomocí kousku papíru, nevím, zda je to možné nebo ne. Nuže, takovým způsobem to zde bylo napsáno, takto. Nuže, on to učinil a zapečetil takovým způsobem, každý jeden. Nuže, co se stalo, na každé z těch pečetí bylo napsáno to, co se týkalo jeho dědictví a co se stane a byli sepsáni všichni, kteří před ním padli a jakým způsobem On přijde a převezme to dědictví.

Všechno bylo takto zapečetěno.

191 Nuže, tímto způsobem má Bůh sedminásobně zapečetěnou tuto knihu. Nuže, jakmile to utrhne, ihned přichází zjevení a probíhá po celou cestu až do zadní části této knihy. A právě proto můžete vzít jméno Ježíše Krista a jít s tím od 1. Mojžíšovy až ke Zjevení a ukázat, že není taková věc jako „Otec, Syn a Duch Svatý.“ Vidíte? To všechno jde pozpátku a napříč celou Bibli, tím je to zjeveno.

192 Potom to vezměte takto: „Není zde věčné peklo.“ Můžete to odtrhnout, projít tím celou cestu; nikdy nebylo věčné peklo, protože na počátku Bůh řekl, že peklo bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly k jejich budoucímu potrestání. Jestliže je peklo věčné, jak mohlo být stvořeno? Slovo stvoření nemělo... slovo věčný nemělo počátek ani konec. Pak by zde peklo muselo být vždycky, jestliže je peklo věčné, „peklo bylo v tom samém čase... v tom samém čase kdy byl Bůh, bylo tu i peklo. A předtím, než se stal hřích, peklo už bylo.“ Ach! Ó, ach! Vidíte, tohle nelze dokázat.

193 A tak, pozorujte, když se tyto věci rozvíjejí, vracíme se zpět a dokola a otevíráme tuto knihu. Nuže, to nám vlastně dává obraz celistvosti Bible a ty pečeti, které zakrývají Bibli před očima moudrých a opatrných. Bůh skrze Ducha Svatého je jím otevírá takovým způsobem a zjevuje rovnou dokola a naskrz touto Bibli. Sláva Bohu!

194 Bratře, říkám ti, že to podněcuje moji duchovní chuť po jídle. Vidíte? Pohleďte sem! Vidíte, je to jako... rozumíte, co tím myslím? Chápete, zde je tedy pečeť. Nuže, jestliže pozorujete a čtete, jděte do Jeremiáše a přesvědčte se, jak on to zapečetil.

195 Nuže, zde máme tuto knihu, to bylo zde napsáno. A právě v čase toho prvního zjevení, On otvírá tuto pečeť. Nuže, sledujte to a přesvědčte se, že tato první pečeť byla, když On přistoupil k těmto pečetím. Pak je čas pro druhou pečeť, odtrhuje tu další pečeť. A víte, kde jsme? My jsme nyní téměř v sedmé pečetí. A když tato sedmá...

196 Když byla otevřena první pečeť, zazněla první trouba a padla první rána. Když byla šestá pečeť otevřena a zazněla ta šestá a padla šestá rána. Jen to pozorujte. Je to nejnádhernější věc, kterou jste kdy spatřili. A když to sleduji, chtěl bych zde mít takovou velikou, obrovskou tabuli a nakreslit to, vyučovat tyto věci napříč zde a tak bychom chtěli mít dostatek času pro každou pečeť a procházet tam a zpátky a napříč historii a jinými věcmi a dokazovat, co se vlastně stalo a ukázat to rovnou v Bibli, kde to bylo řečeno a kdy se to stalo

a přesně, kdy se to stalo, prostě datum a všechny podrobnosti. Mám to přímo od Něj, amen. Tak je to. To jsou ty pečeteě.

¹⁹⁷ Nyní, když Jeremiáš napsal tuto knihu a byla zapečetěna... zde je ještě jedna pozoruhodná věc, na kterou bych chtěl obrátit vaši pozornost, vás všech, kteří si to čtete, že tato zapečetěná kniha... nuže, zapamatujte si, on musel odejít. On prorokoval. Nuže, on o tom nevěděl, pouze skrze proroctví. Sledujete mne? Věděl o tom na základě proroctví skrze zjevení Boží, že budou odvedeni z této země na sedmdesát let. Vzpomínáte si, jak o tom prorokoval? Že uplyne sedmdesát let v zajetí. A tak se chtěl ujistit, že tato pečeť (to jeho dědictví) bude uchováno, protože on měl... on zdědil dědictví svého bratrance. A tak to sepsal zákonně. A co s tím udělal, aby to nezrezivělo? Vložil to do hliněné nádoby a odnesl to pryč, aby to nezrezivělo, dokud neuplyne sedmdesát let.

¹⁹⁸ Sláva Bohu! Doufám, že jste to pochopili! Vidíte, co tím Bůh vlastně učinil? Nezjevil to moudrým a opatrným (to, že by se mohli o to hádat po celý ten čas), ale vložil to do hliněné nádoby a stvořil pro sebe Svého vlastního Syna, Krista Ježíše. A v tom posledním dnu nyní otvírá tyto pečeteě a ukazuje to Své církvi. Bylo to uchováno v hliněné nádobě tak, aby to nezrezivělo! Haleluja! Ó! Domnívám se, že si o mně myslíte, že jsem fanatik, snad takový jsem. Ale je to zde! To bylo ovinuto v této hliněné nádobě, která byla vykoupěna ze země, povstala v to velikonoční ráno, a ty smrtelné pečeteě Ho nemohly déle zadržet, On zlomil tyto pečeteě, povstal a dokázal, že to je On sám v těch posledních dnech a že je živ! On je ve Své církvi! On je ten samý včera, dnes i na věky. Bylo to skryto před seminářem pro duchovní, bylo to skryto před organizacemi.

¹⁹⁹ A v těchto posledních dnech to zjevuje skrze Svou vlastní přítomnost uprostřed Svého lidu. Bere si někoho, z kterého může odstranit celý svět a všechny tyto věci může z něj dostat pryč (dostane z něho celé církevnictví), tak, aby mohl skrze něj promlouvat a zjevovat a otvírat tyto pečeteě tak, jako tyto zde, On sám. Haleluja! Ó, nemilujete Ho? Ach, ach, ach!

²⁰⁰ Náš plán spasení, ten samý se nyní zjevuje v Kristu Ježíši. Jak On zjevuje v těch posledních dnech tyto věci skrze Své otevření těchto pečeti. Jakže, nikdo... nikdy jste ve svém životě neslyšeli, co je napsáno o Abrahámově semeni, jak ono procházelo ospravedlněním, posvěcením a křtem Duchem Svatým a jak ten anděl měl přijít v těch posledních dnech a jak byl obrácen zády k obecnstvu a řekl přesně to,

o čem Sára uvažovala ve svém srdci tam uvnitř; (to se stalo teprve dnešního dne, tak je to, to je ten den) a ta víra Abraháмова a to jméno Pána Ježíše.

²⁰¹ Nuže, ještě jedna věc, mám zde ještě asi pět věcí, o kterých bych se chtěl krátce zmínit. Tak rychle, jak to jen bude možné. Podívejte. Ta sedmá... Zde máme sedm pečeti a zde máme pět sedmiček v Božím plánu vykoupení. Pět je číslo milosti. Kolik z vás to ví? J-e-ž-í-š, v-i-r-a, pět je číslo milosti. Šest je číslem člověka a sedm je jeho den vykoupení.

²⁰² Nuže pozorujte. Tak tedy zde je těch sedm pečeti nebo těch sedm stádií v tom velikém plánu vykoupení. Čeho sedm? Sedm pečeti vykoupení, sedm duchů Božích... naleznete to, jestliže se chcete přesvědčit, těch sedm duchů. Dovolte mi to zde na okamžik ukázat, 5. kapitola, počínaje 6. veršem. Věřím, že to zde vidíme, ten 6. verš:

A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí, což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem.

²⁰³ Čím je těch sedm duchů? To je těch sedm poslů. Zde je ten svatý Kolumba a Ireneus a John Wesley a Martin Luther a tak dále. Vidíte, těch sedm duchů, těch sedm mužů (sedm andělů), kteří jsou sedmi posly.

²⁰⁴ Sedm pečeti, sedm duchů, sedm andělů, sedm rohů a sedm církví. Vidíte, sedm a sedm, pět krát sedm, což znamená, že sedm je dokonalost, pět je milost, Boží milost ke Svým sedmi církevním věkům. Jeho sedm poslů mužů, Jeho sedm duchů Božích, sedm naplánovaných pečeti vykoupení (ve kterých se zrovna nacházíme), sedm rohů znamená sedm věků.

²⁰⁵ Protože roh znamená království. Zapamatujte si, že koruna sestoupila na tu šelmu (roh) v proroctví Daniela a tak dále? Vidíte, to znamená království neboli sedm věků. A zapamatujte si, Ježíš řekl: „Někteří zesnuli během první stráže, to je první věk; další v té následující stráži, v dalším věku; a další; a další, až do té sedmé stráže. A v té sedmé stráži přišel ženich a všechny se probudily.“ Vzpomínáte si na to?

²⁰⁶ A tak těch sedm věků, bylo těch sedm rohů a těch sedm církví nebo těch sedm časových období těla věřících. Ó, to je prostě tak dokonalé, do krajnosti. Jeremiáš... aj, tato kniha, věky, jak to bylo

vykoupeno! Jak [Prázdné místo na pásku - vyd.] právě zde.

207 Když je otevřena ta sedmá a poslední z těchto pečeti, (můžeme to nalézt ve Zjevení v 10. kapitole), zde byl mocný anděl, kterým byl Kristus, On sestoupil, položil jednu nohu na zem a druhou na moře a pozdvihl svou ruku a řekl: „ Den se skončil. Čas pominul. Je to za námi. Času více nebude.“

208 A On řekl: „Až zazní hlas... v tom čase by mělo být tajemství Boží zjeveno.“ Kdo byl Bůh, jak se On projevil a jak tyto pečete byly otevřeny a jak jsme začali chápat, jakým způsobem byl Synem Božím, On byl samotným Bohem v těle a zjevením toho, kým On byl - a to by mělo být ukončeno předtím, než tento anděl položí svou nohu na zem a na moře a zapřísáhne, že času více nebude, když přijde ten čas. Právě teď jsme v průjezdové komunikaci k těmto věcem. Vidíte?

209 Ta poslední z nich je Zjevení 10: „Nohu na zemi a na moři“ a času více nebude, vykoupení pominulo a nyní On přichází jako Lev. Tehdy byl Beránkem a teď přichází jako Lev z pokolení Judy.

210 Dovolte mi zde přečíst zbytek tohoto místa, abych to mohl do vás rychle dostat, je to ve verši 8.:

A jakmile vzal tu knihu, padly ty čtyři bytosti a těch čtyřiaadvacet starců před Beránkem a každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých.

211 Nuže, to je ten čas, kdy všechno musí být v uctívání. Nuže, zapamatujte si, jak vhodné to je. Nuže, nenechejte si to ujít. Poslouvejte pozorně. Když všechna tajemství církve jsou skončena, když všechna tajemství plánu vykoupení, těch sedm pečeti je otevřeno, ihned potom, okamžitě, podívejte, přichází čas, aby všechno v nebi a všechno na zemi uctívalo Boha. Nyní tedy sledujte, co se stalo. Poslouvejte, poslouvejte to prostě ještě na okamžik:

A zpívali novou píseň, Jsi hoden...

212 Poslouvejte, jaké to bylo uctívání! Ti starci, ty bytosti a všechno padlo před Ním, vidíte, asi takto, když uzavřel svůj plán. Nyní je čas k uctívání, vidíte:

A zpívali novou píseň, Jsi hoden vzít tuto knihu a otevřít její pečeti, neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu svou krví z každého pokolení, jazyka, lidu i národu;

***A učinil jsi nás králi a knězi našemu Bohu
a budeme kralovat na zemi.***

(Poslouchajte, pak zde budou volat tyto vykoupené duše!)

***A viděl jsem a slyšel hlas mnoha andělů okolo toho
trůnu těch bytostí a těch starců a jejich počet byl
desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců; (všechno
v nebi uctívalo toho Beránka, vidíte) A volali mocným
hlasem, hoden je ten zabítý Beránek (Haleluja!
Haleluja!) přijmout moc a bohatství a moudrost
a sílu a čest a slávu a chválu.***

213 Poslouchajte: „A všechno stvoření!“ Poslouchajte, co zde Jan učinil:

***Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi,
pod zemí i v moři, všechno, co je v nich jsem slyšel
(Jan) říkat: Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála
a čest, sláva i vláda na věky věků.***

214 Jan zde musel prožívat Letnice sám pro sebe. On řekl: Každé stvoření na nebi, každé stvoření na zemi, každé stvoření pod zemí a každé stvoření v moři jsem slyšel říkat: „Amen, chvála, čest, moudrost a blahoslavenství tomu, který sedí na trůnu a Beránkovi.“

215 Je to čas uctívání! Amen! Jak oni to udělali? Zde máme Jeho Slovo. Oni to všichni slyšeli.

A ty čtyři bytosti říkaly: Amen.

Měl jsi pravdu, Jane, oni prostě vykřikovali a oslavovali Ho ze všech sil...

***... slyšeli mne říkat: Blahoslavenství, amen, sláva,
moudrost moc a síla...***

***... a těch čtyřiaadvacet starců padlo a klanělo se
živému na věky věků.***

216 Jak nádherný příběh! Nuže, nemám víc času. Mám zde poznámky, nějaký kontext o těchto věcech, ale naše další shromáždění předtím, než se tím budeme zabývat... snad, když se vrátím ze svých prázdnin nebo v některou jinou dobu, chtěl bych přejít k těmto sedmdesáti týdnům Daniele a provázat to s tím a ukázat, jak On to přenáší do té slavnosti Letnic a přivést to zpět k těmto sedmi... k těmto sedmi pečetím a otevřít je zde, předtím, než odejdeme, a ukázat, že

všechno dospělo ke konci.

²¹⁷ Ten Beránek, ten Mesiáš, ten Kníže by měl přijít a setrvat sedmdesát týdnů (to je po sedmi letech), jak bylo prorokováno k Jeho lidu. A ten Kníže bude vyřat uprostřed, to je tři a půl, to je polovina této sedmičky, to je tři a půl, On bude vyřat a denní oběť bude odstraněna a ohavnost zpuštění, kterou je Omarova mešita postavená na místě svatyně... když oni spálili tuto svatyni. A tak zde zůstává ještě tři a půl roku pro Izrael.

²¹⁸ A Kristus přišel a zvěstoval a prorokoval přesně tři a půl let a denní oběť byla odstraněna, všechno naprosto dokonalé do posledního detailu. A ta Omarova mešita byla postavena na tomto místě a stojí tam až do dnešního dne. A budou šlapat po zdech Jeruzaléma, dokud se neskončí časy pohanů a církev bude odsud vzata (ta vyvolená, nevěsta).

²¹⁹ A tito dva proroci, Eliáš a Mojžíš se obrátí k Izraeli po dobu dvou a půl nebo tři a půl let. Je to nejkrásnější věc, když to můžete spatřit a ukázat.

²²⁰ Milujete Ho? Celým svým srdcem? Rozumíte nyní, čím je tato sedminásobně zapečetěná kniha, čím ona je? Máme to zde ve svitku. A zapamatujte si, během těchto posledních dnů... byla uchována v hliněné nádobě. Rozumíte tomu nyní? A kdo byl tou hliněnou nádobou? Ježíš Kristus. Nikdo to nevlastnil, nikdo to nevlastnil, je to pouze skrze Něj. Nebylo to ani napsáno ve Slově. Jestliže to bylo napsáno ve Slově, pak to bylo skryto tak, aby to nikdo nemohl najít. Je to tak. Tak je to obsaženo v Něm a je to zjeveno v té hliněné nádobě, ve které to nezpráchniví ani nezrezaví.

²²¹ A On přichází a stahuje jednu z nich¹ pro Svou církev a říká: „Podívejte, Já jsem včera, dnes, tentýž i na věky.“ Vidíte? Nuže, vždycky jsme byli zvědaví na to - zda ten bídny hříšník bude hořet na věky nebo bude jednoduše zničen po uplynutí miliónů let. Zde to je. Hle, jak to opravdu je. Neexistuje žádné věčné peklo. To nemůže být věčné, protože „peklo nebylo ve mně, když jsem měl onehdy svůj počátek. Stvořil jsem ho, abych potrestal ty bezbožné.“ Vidíte? Proč se tedy tak bojíte, vidíte, a co se týče Abraháмова semene a všech ostatních věcí? To je náčrt těchto věcí, vidíte, ale když přistupujeme k samotnému otevření těch pečeti, abychom ukázali, přicházíme s tím, vidíte, když to děláme, nemůžeme opustit tuto knihu. Tyto pečete...

¹ Pečeti

222 Říkáte: „Ó, pečeť znamená něco jiného, bratře Branhame.“

223 Počkej na okamžik! To se musí shodovat s tím, protože to bylo zapečetěno zevnitř této knihy, aby to bylo zjeveno. Čím to je? Čím to bylo? Tak, jako zde. Jeremiáš - říkáte, že se něco stalo. Odtrhněte tuto² zde a hle, co to je. V pořádku. Strhněte tamto, nahlédněte a přečtěte si, co se tam vlastně stalo. V pořádku. A můžete to strhnout zde a podívat se a hle, co se stalo. A tím je vlastně celá tato kniha, vidíte, to je tam zvenčí.

224 Říkáte: „Dobře, nemohu tomu porozumět. Někteří říkají: ‚Otec, Syn‘ a někteří ‚Duch Svatý‘ a někteří říkají ‚ve jménu Ježíš,‘ a tak dále.“

225 To všechno bylo skryto po celá tato léta. Ale nyní ona je zde, odvíjí se pozpátku a vrátí se a ukazuje, že je pouze jeden Bůh. Nikdy nebyl nikdo kromě jednoho Boha. Vidíte? A Jeho jméno...

226 Je to jako v knize Matouše 28,19: „Proto jděte a vyučujte všechny národy, křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha Svatého“ a Otec není jméno, Syn není jméno, Duch Svatý není jméno. Jak je tedy máte křtít? Ve které z těchto jmen je budete křtít, jestliže žádné z nich není jménem? Tedy, které? Snad nebudete křtít v žádné jméno. Tak tedy je to znovu prorocká škola, vidíte.

227 Vraťme se tedy znovu zpět na toto místo a vezmeme to odsud a projdeme s tím do Matouše, 1. kapitoly. Co On vlastně udělal? My prostě odsuneme tuto věc a vezmeme to sem zpět:

Narození Ježíše Krista se stalo takto: (nikoliv tři bohové, nuže, podívejte) Když jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z Ducha Svatého. (Tedy Bůh nebyl Otcem; nýbrž Duch Svatý.)

... toto všechno se stalo...

Ale její muž Josef byl spravedlivý a proto, že ji nechtěl vystavit potupě, rozhodl se ji propustit potají,

... když pak o těch věcech přemýšlel, hle Pánův anděl se mu ukázal ve snu a řekl, Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku,

² Totiž pečeť

***neboť to, co je v ní počato, je... (z Boha Otce?) ...
z Ducha Svatého.***

228 Myslel jsem si, že Bůh Otec byl Jeho Otcem. Říkám to kvůli nadcházejícímu křtu. Vidíte? Myslel jsem si, že Bůh Otec byl Jeho Otcem. Tedy buď Duch Svatý a Bůh Otec jsou jedno nebo měl dva otce a pak byl nemanželským dítětem, a tedy jakého Boha bychom vlastně měli? Vidíte? Vidíte:

***Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán
promluvil skrze proroka, který řekl:***

***... panna bude těhotná a porodí syna a dá mu
jméno Emanuel, které se překládá Bůh s námi.***

229 Nyní, podívejte, když On stáhnul tuto pečeť, k čemu jsme přivedli celou tuto věc z Matouše 1. kapitoly? Jakže, to byl Ježíš Kristus. A právě to řekl Petr o Letnicích. A stejně tak to říkali všichni ostatní.

230 Samozřejmě, tato parta Římanů přišla a říkala: „Ó, ne! My máme tři Bohy. My máme...” oni jich nyní mají na deset tisíc: jsou Marie a svaté Cecílie a svatí Markové a svatí taková a jiní. Myslím si, že jich v samotném Mexiku City mají na pět stovek. Jistá žena jednou byla zavražděna některým ze svých milenců, měli kvůli ní mezi sebou rvačku a zavraždili ji a pak z ní udělali svatou a lidé k ní přicházejí činit pokání a tak dále. To je spiritismus!

231 A zde protestantská církev přichází s tím, co nazývá apoštolské vyznání víry: „Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe a země a ducha Římskokatolické církve. A věřím v přímlovu svatých, obecenství svatých.” Protestanti říkají pod přísahou Bohu, že věří v obecenství svatých. To je spiritismus! Vidíte? Potom pokračují dál a dělají to stejné, protože jejich církev tak nařizuje. Ó, Bože, jak jsem vděčný za to, že vím to, co vím! Jak jsem vděčný za to, že vím to, co vím! Oni si neuvědomují, že se sami zpečetují zevnitř Boha, a jdou do vnější tmy a nemůžete jim to říct, protože oni to naprosto tak nevidí.

232 Chtěl bych se zeptat... nikdo to nemusí říkat. Sedí zde na deset, patnáct lidí, kteří se provinili tím, že smýšleli o mně, že jsem byl Ježíšem Kristem. Jak mohli něco takového udělat? Přistihl jsem je na tom a odhalil jsem je, jak mi bylo řečeno Bohem, že to způsobil duch. A tito lidé, řekl jsem... Tito lidé věřili, každému mému slovu. Řekl jsem: „Jak mi tedy můžete věřit, jestliže jsem vám to řekl?” Pak jsme přistoupili ke Slovu a oni to začali vidět, řekli: „Dobře, jistě, my jsme ti

nevěřili, jinak bychom naslouchali tomu, co jsi nám řekl: "Vidíte? Ale vskutku si mysleli, že byli v pořádku, upřímně. Vidíte?"

233 A když jeden z těchto duchů se tě zmocní, vidíte, budeš tomu naprosto věřit. Lhostejno, nikdo ti to nemůže vyvrátit. Vidíte? Přesto, že ti to říká Slovo, ty tomu prostě nebudeš věřit - půjdeš si dál. „Jestliže chceš takto postupovat, můžeš jít, ale já si půjdu dál svou vlastní cestou,“ vidíte. To je důkazem toho, že jste byli pomazání špatným duchem.

234 Duch Boží bude... dobře, řeknete: „Co s tebou, bratře Branham?“

235 Rád bych se zeptal... jsem vždy připraven k tomu, abyste mi ukázali, co je správné a co ne, ale to musí vycházet ze Slova. Oni mohou říct... To musí vycházet ze Slova! A právě kvůli tomu se otevírají tyto pečete. A nemusíte se starat, jestliže to je pečeť, ona oznámí tyto věci od 1. Mojžíšové ke Zjevení. A tak jsou tyto pečete zde. Nemilujete Ho?

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On nejdřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na kříži Golgotském.*

236 Skloňme nyní naše hlavy: [Bratr Branham si brouká, Miluji Ho - vyd.] Kolik z vás Ho nepoznalo jako svého Spasitele, nechtěli byste Ho požádat ve svých srdcích? Víte, že věřím v přícházení k oltáři, skutečně tomu věřím. To je správné. Ale v Bibli oni nepřicházeli k oltáři, aby přijali spasení, oni tomu uvěřili ve svých srdcích a přijali to. Kolik z vás chce přijít touto biblickou cestou: „Kteríkoli uvěřili, byli pokřtěni?“ Kolik z vás tomu dnes věří, a ti z vás, kteří předtím ještě toto neučinili, ale chcete veřejně přiznat, že jste byli na omylu na vašich cestách a chcete přijmout Ježíše jako svého Spasitele? Nechcete pozvednout vaše ruce s vašimi skloněnými hlavami a říct: „Já...“

237 Bůh vám žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej tam vzadu. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej tam vzadu. Nyní věřím. Bůh ti žehnej. Bůh žehnej tomuto bratru tam vzadu. Nuže, zapamatujte si, ne zde, ale ve svých srdcích děláte veřejné vyznání k Bohu: „Pane, vím, že jsem na konci času. Víím, že jsem vyřízený.“

238 Jednoho dne jsem hovořil se svým malým přítelem zde ve

měště, s doktorem Samem Adairem. Seděli jsme v jeho úřadovně. Řekl jsem: „Same, měl jsem nějaké plyny.“

On řekl: „Odkud víš, že to jsou plyny? Okolo tvého srdce?“

Řekl jsem: „Ano.“

²³⁹ On řekl: „To mohla být pouze nějaká krevní sraženina nebo srdeční potíže.“ Řekl: „To by mohly být srdeční potíže.“

²⁴⁰ Řekl jsem: „Odkud víš, že to je právě to?“ On řekl: „Dovol, abych se na tebe podíval.“

Vyšetřil mne a řekl: „Ne, jsi naprosto v pořádku.“

²⁴¹ Řekl jsem: „Same, kdykoliv to přijde...“ je mi dvaapadesát let a Sam je trochu starší, než já. Řekl jsem: „Když to přijde, Same, po celých těch třicet let jsem se přičiňoval o to, abych se pokusil přimět lidi k víře v Ježíše Krista, Toho, kterého miluji a Toho, pro kterého jsem po celou tu dobu pracoval. Nezáleží na tom, kdy On přijde, já půjdu domů.“

²⁴² On řekl: „Billy, víš co, to největší, co jsem kdy mohl učinit, to bylo něco pro někoho jiného.“

Řekl jsem: „To je opravdový život.“

²⁴³ Jestliže máte dědictví zde v tomto světě, přátelé, je to porušitelné dědictví. Ale my přijímáme dědictví, které nepovadne. Marnotratný syn odešel a opustil své dědictví, on si vzal jeho část s sebou. A když se vrátil zpět, jeho dědictví bylo poskvrněno. Ale jestliže jsi ty utekl od svého, v království Božím to tak není. My přijímáme neporušitelné dědictví. Nechceš je přijmout? Asi patnáct rukou hříšníků se pozvedlo dnes ráno, jsou to ti, kteří chtějí přijmout své dědictví. Bude zde ještě někdo, předtím než se pomodlíme? Ano.

Nyní opravdu pozvolna:

Miluji Ho,...

(Pozdvihněte nyní vaši mysl. Jestliže byste měli ten pocit, je to ten čas.)

*protože On mne miloval dřív
a vykoupil spasení mé
na kříži Golgatském.*

²⁴⁴ [Bratr Branham si brouká, Miluji Ho - vyd.] Nebeský Otče, v tom okamžiku utišení, Ti přinášíme toto obecenstvo v tomto oslabeném stavu dnešního rána, Pane, usiluji o to, abych přinesl poselství těmto lidem, protože je miluji. Přál bych si, aby to slyšeli, Pane. Přál bych si, aby byli zakotveni. Přál bych si, aby poznali, že všechny tyto věci, které se staly v těch posledních několika letech, nebyly náhodou, byl jsi to Ty, Pane. Byl jsi to Ty, který nám otvíral tyto věci. Ale ó Bože, pocítujeme, že rovnou před námi leží to veliké milostivé léto.

²⁴⁵ Prosím za ty, kteří pozvedli své ruce. Oni vědí, že jsou na omylu, Pane. Mnohé z těchto věcí... snad jednou zdědili nějaké peníze od nějaké jiné osoby, ale co se s nimi stalo? Dokonce neví, za co to utratili, zůstalo jim z toho jen málo, protože to je porušitelné dědictví. A jestliže to opustí pro nějakou jinou věc, stále to bude porušitelné.

²⁴⁶ Ale my máme neporušitelné dědictví, kterým je spasení, vykoupení a přinavrácení zpět do Edenské zahrady. Uvažuji o tom, Pane, kdo by se nechtěl vrátit jako Adam a Eva a žít tam znovu? Náš pokrm bude připraven na každý den a nebeský Otec se bude procházet touto stezkou a rozmlouvat s námi; vidíte, to veliké světlo se bude procházet před námi. Lev a vlk se budou krmit spolu a býk bude žrát slámu a lev spolu s ním; zatím co se nyní vzájemně požírají, neboli lev požírá býka a vlk požírá býka, cokoliv může sníst - ale potom to nebude tak. Ten veliký pták bude létat. Nebude žádný žal. Nebude tam žádný ukazovatel³, po kterém bychom šlapali. Podél celé této stezky budeme vidět naše děti a naše milované. Ó, Bože, jaký den! Jaký den! Nezáleží na tom, co jsme obdrželi zde na zemi, to všechno povadne, ale tohle nepovadne.

²⁴⁷ Bože, snad nebudu mít další příležitost promluvit si s těmi lidmi, kteří pozvedli své ruce, zde na této zemi. Nevím. Doufám, že ano. Ale pokud ne, pak Pane, mi dovol se s nimi setkat tam na této stezce. Snad řeknou něco takového: „Bratře Branhame, vzpomínáš si tam na zemi před těmi velikými událostmi, co se stalo, jednoho rána jsi ty promlouval o otevření pečeti, které byly uchovány v této hliněné nádobě? V tom čase On sestoupil do mé hliněné nádoby, já jsem byl tím, který tehdy ráno pozvedl svou ruku. Ó, jak jsem šťasten, že jsem tam byl.“

²⁴⁸ A já řeknu: „Bratře, sestro, jsem rovněž tak šťasten, že jsem

³ Totiž náhrobní kámen

tam byl. Nyní budeme mít obecenství spolu po celé věky.“

249 Požehnej jim, Otče, oni patří Tobě. Ty jsi řekl: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže ho nepřitáhne Můj Otec. A všechny, které Mi dal Otec, přijdou a nikdo z nich nebude ztracen.“ A tak jsme Ti vděční, Otče, za to. Snad nyní přijdou a převzmou svůj závdavek spasení, nikoliv nějaké připojení se k církvi. Ale závdavek, to není připojení se k církvi, ale nové zrození, přijetí Ducha Svatého, nechť Tě přijmou, Otče. Protože je odevzdávám do Tvých rukou ve jménu Ježíše Krista. Amen.

250 Za tyto kapesníčky, Pane Ježíši, modlím se za tyto kapesníčky a prosím, abys požehnal všechny nuzné, všechny, kteří jsou zde, Pane, tuto bídnou ženu sedící ve vozíku.

251 Po tom velikém shromáždění dnes ráno, pociťuji, Otče, Tvého Ducha Svatého, jak nás naplňuje, pociťujeme Slovo zasahující do hloubky, zakořeňující se v srdcích těchto lidí. Kterí na to nikdy nezapomenou, Pane. Pokaždé, když uslyší tyto věci, budou vzpomínat na tyto pečete, které jsou otevírány. Nyní pomoz nám, abychom porozuměli, čím tyto pečete jsou, Pane, aby se nikdo necítil bezradný ve svém úmyslu, ale aby to věděl na základě „TAK PRAVÍ PÁN,“ že je to pečeť Boží, pečeť, kterou Bůh před námi rozvíjí.

252 Prosíme, abys uzdravil všechny nemocné a trpící. Dej to, Pane. Tvůj Duch je přítomen. Jestliže můžeš spasit hříšníka tam vzadu budovy, stejně tak můžeš uzdravit nemocnou osobu. Prosím, abys nám to dal, Pane a uzdravil ty, kteří jsou za těmi kapesníčky, kteří zde nemohli být dnes přítomní. Odevzdáváme je všechny Tobě ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

253 Domnívám se, že je zde to malé dítě, které by mělo být odevzdáno. Je to tato žena zde s tím dítětem? Můžeš je sem, prosím, nyní přivést a rádi odevzdáme toho malého mrňouska. Nuže, ono už nemusí být zrovna maličké, jen přijď. (Nechť se sem postaví vedle mne někteří ze starších, pokud chcete.) Kolik mu je? Dva a půl roku. Jak se jmenuje? Scott, Scott Ford, malý Scott Ford, čtyři a půl roku, on chce být odevzdán dnes ráno svému Pánu a Spasiteli, Ježíši Kristu. Jeho maminka ho přivádí. (Jen sem pojd', bratře.)

254 Milosrdný Pane, přinášíme Ti dnes ráno toto útlé dítě na cestě odevzdání. Vkládáme naše ruce na toto malé dítě, na toho malého chlapce a prosíme, aby moc, která vzkřísila Ježíše z hrobu, oživila toho útlého chlapce. Bože, nechť žije ve zdraví a síle. Nechť žije ke Tvé

slávě. Ó, jak jsi hotov vyjít vstříc k pomoci tomuto dítěti a my ti za to děkujeme. A já prosím, abys i nadále zůstal s tím malým chlapcem. Zůstaň s jeho rodiči, s jeho milovanými. Víme a jsme vyučováni, že všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří milují Pána. Jak tyto věci někdy přitahují lidi blíž k Tobě. Prosím, abys dal tato požehnání, za něž prosíme. A nyní, Otče, v poslušnosti vůči Tvému Slovu odevzdávám to útlé dítě Tobě ve jménu Ježíše Krista. Nechť ono přijme svého malého ducha, duši a tělo a použije je pro Tvou slávu. Amen.

²⁵⁵ Bůh ti žehnej, sestro. Bůh ti žehnej, malý Scotte. Ó, jak děkujeme Pánu za to!

²⁵⁶ Nuže, kdo se bude křtít? Mám za to, že zde je skupina lidí ke křtu. Zatím, co se připravují, zazpívejme. Řeknu vám, co bychom mohli udělat, zazpívejme... Dovolím to udělat bratru Nevillemu. Vím, že to bude v pořádku. V pořádku, pane, bratře Neville.

²⁵⁷ Milujete Pána, řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen!“ - vyd.] Budete se za mne modlit? [Shromáždění říká: „Amen!“ - vyd.] Amen. Amen.

